

Dziennik Urzędowy L 93

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

31 marca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ...** 1
- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych** 12
- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 511/2006 z dnia 27 marca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1531/2002 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej** 26
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 512/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 28
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 513/2006 z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie przyjęcia tymczasowych przepisów dotyczących wydawania pozwoleń przywozowych, o których wydanie złożono wnioski na mocy rozporządzenia (WE) nr 565/2002 ustanawiającego metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi i wprowadzającego system świadectw pochodzenia czosnku przywożonego z państw trzecich 30
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 514/2006 z dnia 30 marca 2006 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 824/2000 w zakresie terminu dostaw zbóż do agencji interwencyjnych w niektórych państwach członkowskich w roku gospodarczym 2005/2006** 31
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 515/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustanawiające środek przejściowy na rok gospodarczy 2005/2006 w odniesieniu do finansowania składowania zboża oferowanego do skupu interwencyjnego w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, Słowenii i Słowacji** 32
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 516/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 31 marca 2006 r. 34
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 517/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym 36

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 518/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych w stanie nieprzetworzonym	38
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 519/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 22. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1138/2005.....	41
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 520/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające refundacje produkcyjne do cukru białego wykorzystywanego w przemyśle chemicznym na okres od 1 do 30 kwietnia 2006 r.	42
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 521/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego	43
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 522/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych	45
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 523/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające maksymalny poziom refundacji wywozowej do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004	50
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 524/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	52
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 525/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	55
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 526/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające maksymalny poziom refundacji wywozowych dla mleka odtuszczonego w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 582/2004	57
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 527/2006 z dnia 30 marca 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006	58
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 528/2006 z dnia 30 marca 2006 r. ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1809/2005	60
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 529/2006 z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005.....	61
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 530/2006 z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005	62

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/258/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 6 marca 2006 r. uchylająca decyzję 2002/683/WE przyjmującą zobowiązanie złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu odbiorników telewizji kolorowej pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej** 63

- ★ Decyzja Komisji z 27 marca 2006 r. zmieniająca załącznik II do decyzji Rady 79/542/EWG w odniesieniu do regionalizacji w przypadku Argentyny oraz w odniesieniu do wzorów świadectw dotyczących przywozu świeżego mięsa wołowego z Brazylii (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 896) ⁽¹⁾ 65
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2152/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 327/98 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz rozporządzenie (WE) nr 1549/2004 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1785/2003 dotyczące systemu przywozu ryżu i ustanawiające szczegółowe przejściowe zasady mające zastosowanie do przywozu ryżu Basmati (Dz.U. L 342 z 24.12.2005) 79

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 509/2006

z dnia 20 marca 2006 r.

w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkcja, przetwarzanie i dystrybucja produktów rolnych i środków spożywczych odgrywają ważną rolę w gospodarce Wspólnoty.
- (2) Należy wspierać różnorodność produkcji rolnej. Promowanie tradycyjnych produktów o specyficznych cechach może przynieść gospodarce wiejskiej istotne korzyści, w szczególności na obszarach mniej uprzywilejowanych lub oddalonych, zarówno poprzez zwiększanie dochodów rolników, jak i zatrzymanie społeczności wiejskiej na tych obszarach.
- (3) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego w sektorze środków spożywczych podmioty gospodarcze powinny dysponować instrumentami pozwalającymi na podniesienie wartości rynkowej ich produktów przy równoczesnej ochronie konsumentów przed niewłaściwymi praktykami, a także zagwarantowaniu prowadzenia uczciwego handlu.
- (4) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾ definiuje świadectwa specyficznego charakteru, natomiast rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1848/93 ⁽³⁾ ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2082/92 określa i wprowadza pojęcie „gwarantowana tradycyjna specjalność”. Produkty posiadające świadectwa specyficznego charakteru, nazywane

częśćciej „gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami”, zaspokajają popyt konsumentów na tradycyjne produkty o szczególnych cechach. W obliczu różnorodności produktów na rynku oraz obfitości informacji na ich temat konsument, aby móc dokonać lepszego wyboru, musi dysponować jasną i zwięzłą informacją dotyczącą szczególnych cech tych środków spożywczych.

- (5) Dla większej jasności należy zaprzestać stosowania wyrażenia „świadectwo specyficznego charakteru” i stosować jedynie wyrażenie „gwarantowana tradycyjna specjalność”, które jest bardziej zrozumiałe, a także, aby uczynić cel niniejszego rozporządzenia bardziej czytelnym dla producentów i konsumentów, należy dokładnie określić pojęcie „specyficzny charakter” i wprowadzić definicję pojęcia „tradycyjny”.
- (6) Niektórzy producenci chcieliby odnosić korzyści rynkowe ze sprzedaży tradycyjnych produktów rolnych lub tradycyjnych środków spożywczych, których cechy odróżniają je wyraźnie od innych podobnych produktów rolnych lub środków spożywczych. W celu ochrony konsumentów gwarantowana tradycyjna specjalność powinna podlegać kontroli. Taki dobrowolny system umożliwiający podmiotom upowszechnianie na obszarze całej Wspólnoty informacji o jakości produktu rolnego lub środka spożywczego powinien gwarantować, że wszelkie informacje o jego jakości wykorzystywane w handlu będą uzasadnione.
- (7) Etykietowanie produktów rolnych i środków spożywczych podlega ogólnym zasadom określonym w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽⁴⁾. Jednakże ze względu na ich specyficzny charakter, w odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności, należy przyjąć szczególne przepisy uzupełniające. Aby identyfikacja gwarantowanych tradycyjnych specjalności wyprodukowanych na terenie Wspólnoty była łatwiejsza i szybsza, obowiązkowe powinno być umieszczanie na etykietach oznaczenia „gwarantowana tradycyjna specjalność” lub odpowiadającego mu symbolu, przy czym podmiotom powinien zostać przyznany rozsądny okres na dostosowanie się do tego wymogu.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 168 z 10.7.1993, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2167/2004 (Dz.U. L 371 z 18.12.2004, str. 8).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/89/WE (Dz.U. L 308 z 25.11.2003, str. 15).

- (8) Aby zagwarantować zgodność z wymogami dotyczącymi gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz spójność w ich zakresie, grupy producentów powinny same określić w specyfikacji produktu jego specyficzne cechy. Producenci z państw trzecich powinni mieć możliwość zarejestrowania gwarantowanej tradycyjnej specjalności.
- (9) Gwarantowane tradycyjne specjalności chronione we Wspólnocie powinny podlegać systemowi kontroli opartemu na rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾, a także systemowi kontroli mających na celu zapewnienie, przed wprowadzeniem produktów rolnych i środków spożywczych do obrotu, że podmioty stosują się do wymogów specyfikacji produktu.
- (10) Aby gwarantowane tradycyjne specjalności mogły korzystać z ochrony, powinny zostać zarejestrowane na szczeblu Wspólnoty. Wpis do rejestru powinien również dostarczać informacji podmiotom uczestniczącym w handlu oraz konsumentom.
- (11) Organy krajowe danego państwa członkowskiego powinny rozpatrywać każdy wniosek o rejestrację zgodnie z minimalnymi wspólnymi zasadami obejmującymi procedurę wnoszenia sprzeciwu na szczeblu krajowym w celu zagwarantowania, że dany produkt rolny lub środek spożywczy ma charakter tradycyjny i posiada specyficzne cechy. Następnie wniosek powinien zostać rozpatrzony przez Komisję w celu zagwarantowania jednolitego podejścia do wniosków o rejestrację wnoszonych przez państwa członkowskie i przez producentów z państw trzecich.
- (12) Aby procedura rejestracji przebiegała sprawniej, należy unikać rozpatrywania sprzeciwów nieuzasadnionych i służących przewlekaniu postępowania oraz określić warunki dopuszczalności sprzeciwów przekazywanych Komisji. Obywatelom państw trzecich mającym uzasadniony interes powinno zostać przyznane prawo do złożenia sprzeciwu na podstawie tych samych kryteriów co producentom ze Wspólnoty. Kryteria te powinny być oceniane w odniesieniu do terytorium Wspólnoty. W świetle zdobytego doświadczenia należy dostosować okres konsultacji, w przypadkach wniesienia sprzeciwów.
- (13) Należy wprowadzić przepisy wyjaśniające zakres ochrony przyznany na mocy niniejszego rozporządzenia, stanowiące w szczególności, że niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać bez uszczerbku dla istniejących przepisów dotyczących znaków towarowych i oznaczeń geograficznych.
- (14) Aby zapobiec tworzeniu nierównych warunków konkurencji, każdy producent, także z państwa trzeciego, powinien mieć możliwość użycia zarejestrowanej nazwy wraz z określonym oznaczeniem oraz, w odpowiednich przypadkach, symbolem wspólnotowym związanym z „gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami” albo samej zarejestrowanej nazwy, pod warunkiem że wytwarzany lub przetwarzany produkt rolny lub środek spożywczy jest zgodny ze stosowną specyfikacją produktu, a producent podlega kontroli odpowiednich organów lub jednostek zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (15) Oznaczenia dotyczące specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego powinny podlegać ochronie prawnej oraz kontroli, aby mogły być one jednocześnie atrakcyjne dla producentów i wiarygodne dla konsumentów.
- (16) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość pobierania opłat w celu pokrycia ponoszonych kosztów.
- (17) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.
- (18) Należy wprowadzić przepisy pozwalające na określenie w niniejszym rozporządzeniu przepisów mających zastosowanie do wniosków o rejestrację, które Komisja otrzymała przed jego wejściem w życie. Należy pozostawić podmiotom rozsądny termin na dostosowania w zakresie zarówno prywatnych jednostek kontrolnych, jak i sposobu etykietowania produktów rolnych i środków spożywczych wprowadzanych do obrotu jako gwarantowane tradycyjne specjalności.
- (19) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 2082/92 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie określa zasady, zgodnie z którymi za gwarantowaną tradycyjną specjalność można uznać:

- produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi, wymienione w załączniku I do Traktatu;
- środki spożywcze wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Załącznik I do niniejszego rozporządzenia może zostać zmieniony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1. Wersja poprawiona w Dz.U. L 191 z 28.5.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych szczególnych przepisów wspólnotowych.

3. Do gwarantowanych tradycyjnych specjalności będących przedmiotem niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „specyficzny charakter” oznacza cechę lub zespół cech, które w sposób wyraźny odróżniają produkt rolny lub środek spożywczy od podobnych im produktów lub środków spożywczych należących do tej samej kategorii;
- b) „tradycyjny” oznacza udokumentowany jako będący w użyciu na rynku wspólnotowym przynajmniej przez okres wskazujący na przekaz z pokolenia na pokolenie; okres ten powinien odpowiadać okresowi zwykle przypisywanemu jednemu pokoleniu i wynosić co najmniej 25 lat;
- c) „gwarantowana tradycyjna specjalność” oznacza tradycyjny produkt rolny lub środek spożywczy uznany przez Wspólnotę ze względu na jego specyficzny charakter poprzez jego rejestrację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- d) „grupa” oznacza każdą organizację producentów lub przetwórców, niezależnie od jej formy prawnej lub składu, których działalność związana jest z tym samym produktem rolnym lub środkiem spożywczym.

2. Cecha lub zespół cech, o których mowa w ust. 1 lit. a), mogą odnosić się do nieodłącznych cech produktu, takich jak jego właściwości fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne, do metody produkcji lub do szczególnych warunków występujących przy jego produkcji.

Sposobu prezentacji produktu rolnego lub środka spożywczego nie uznaje się za cechę w rozumieniu ust. 1 lit. a).

Specyficzny charakter zdefiniowany w ust. 1 lit. a) nie może ograniczać się do składu jakościowego lub ilościowego, lub do sposobu produkcji określonego w przepisach wspólnotowych lub krajowych, w normach ustalonych przez organy normalizacyjne lub w normach nieobowiązkowych; zasada ta jednak nie ma zastosowania w przypadku, gdy wyżej wymienione przepisy lub normy zostały ustanowione w celu określenia specyfiki produktu.

W skład grupy, o której mowa w ust. 1 lit. d), mogą wchodzić inne zainteresowane strony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

Artykuł 3

Rejestr

Komisja prowadzi rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności uznanych na całym terytorium Wspólnoty na mocy niniejszego rozporządzenia.

Rejestr składa się z dwóch wykazów gwarantowanych tradycyjnych specjalności rozróżnianych w zależności od tego, czy użycie nazwy produktu lub środka spożywczego jest zastrzeżone dla producentów stosujących się do wymogów specyfikacji produktu.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące produktów i nazw

1. Aby produkt rolny lub środek spożywczy mógł zostać wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 3, musi być produkowany przy użyciu tradycyjnych surowców lub musi charakteryzować się tradycyjnym składem lub sposobem produkcji lub przetwarzania odzwierciedlającym tradycyjny rodzaj produkcji lub przetwarzania.

Nie jest dopuszczalna rejestracja produktów rolnych lub środków spożywczych, których specyficzny charakter związany jest z ich miejscem pochodzenia lub pochodzeniem geograficznym. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 1 zezwala się na używanie w nazwie określeń geograficznych.

2. W celu zarejestrowania nazwa musi:

- a) być sama w sobie specyficzna; lub
- b) wyrażać specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego.

3. Specyficzna nazwa, o której mowa w ust. 2 lit. a), musi być tradycyjna i zgodna z przepisami krajowymi lub być przyjęta zwyczajowo.

Nie można zarejestrować nazwy wyrażającej specyficzny charakter, o której mowa w ust. 2 lit. b), jeżeli:

- a) odnosi się ona tylko do informacji natury ogólnej używanych w odniesieniu do grupy produktów rolnych lub środków spożywczych, lub określonych w szczególnych przepisach wspólnotowych;
- b) jest ona myląca, czego szczególnym przykładem jest odniesienie się do oczywistej cechy produktu lub do cechy nieodpowiadającej specyfikacji produktu, co może wprowadzić konsumenta w błąd w odniesieniu do cech produktu.

Artykuł 5

Ograniczenia użycia nazw

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych lub przepisów państw członkowskich dotyczących własności intelektualnej, w szczególności dotyczących oznaczeń geograficznych i znaków towarowych.

2. Nazwa odmiany roślin lub rasy zwierząt może być używana w nazwie gwarantowanej tradycyjnej specjalności, pod warunkiem że nie wprowadza ona w błąd co do właściwości produktu.

Artykuł 6

Specyfikacja produktu

1. Aby produkt rolny lub środek spożywczy mógł zostać uznany za gwarantowaną tradycyjną specjalność, musi być zgodny ze specyfikacją produktu.

2. Specyfikacja produktu zawiera następujące informacje:

- a) nazwę, o której mowa w art. 4 ust. 2, w jednym lub w kilku językach, ze wskazaniem, czy grupa składa wniosek o rejestrację z zastrzeżeniem lub bez zastrzeżenia nazwy oraz czy grupa wnosi o skorzystanie z przepisów art. 13 ust. 3;
- b) opis produktu rolnego lub środka spożywczego obejmujący jego główne właściwości fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne;
- c) opis metody produkcji, którą producenci zobowiązani są stosować, w odpowiednich przypadkach łącznie z właściwościami i cechami użytych surowców lub składników i metody otrzymywania produktu rolnego lub środka spożywczego;
- d) najważniejsze elementy określające specyficzny charakter produktu i, w odpowiednich przypadkach, wykorzystaną podstawę odniesienia;
- e) najważniejsze elementy świadczące o tradycyjnym charakterze produktu, zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy;
- f) minimalne wymogi oraz procedury kontroli specyficznego charakteru.

Artykuł 7

Wniosek o rejestrację

1. Do złożenia wniosku o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności uprawniona jest wyłącznie grupa.

Kilka grup z różnych państw członkowskich lub państw trzecich może złożyć wspólny wniosek.

2. Grupa może złożyć wniosek o rejestrację wyłącznie w odniesieniu do produkowanych lub otrzymywanych przez nią produktów rolnych lub środków spożywczych.

3. Wniosek o rejestrację zawiera co najmniej:

- a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;
- b) specyfikację produktu, o której mowa w art. 6;
- c) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania;
- d) dokumenty potwierdzające specyficzny i tradycyjny charakter produktu.

4. W przypadku gdy grupa została ustanowiona w państwie członkowskim, wniosek o rejestrację jest składany w tym państwie członkowskim.

Państwo członkowskie rozpatruje wniosek przy wykorzystaniu właściwych środków w celu sprawdzenia, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

5. Państwo członkowskie w ramach rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 4 akapit drugi, wszczyna krajową procedurę sprzeciwu zapewniającą odpowiednie opublikowanie wniosku i przewidującą rozsądny okres, w którym każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes i ustanowiona lub zamieszkała na terytorium tego państwa, może wnieść sprzeciw wobec wniosku.

Państwo członkowskie bada dopuszczalność zgłoszonego sprzeciwu zgodnie z kryteriami wymienionymi w art. 9 ust. 3 akapit pierwszy.

6. Jeżeli państwo członkowskie uznaje, że wymogi art. 4, 5 i 6 zostały spełnione, przekazuje Komisji:

- a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;
- b) specyfikację produktu, o której mowa w art. 6;
- c) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania;
- d) oświadczenie państwa członkowskiego, że uznało ono wniosek złożony przez grupę za spełniający wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w przepisach wykonawczych do niego.

7. W przypadku gdy wniosek dotyczący produktu rolnego lub środka spożywczego pochodzi od grupy z państwa trzeciego, jest on przekazywany Komisji bezpośrednio lub za pośrednictwem organów tego państwa i zawiera on informacje określone w ust. 3.

8. Dokumenty przekazywane Komisji, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej lub dołączane jest do nich poświadczony tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 8

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję

1. Komisja rozpatruje wniosek otrzymany zgodnie z art. 7 przy wykorzystaniu właściwych środków w celu sprawdzenia, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Rozpatrywanie wniosku nie powinno trwać dłużej niż 12 miesięcy.

Komisja co miesiąc podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono jej wniosek o rejestrację, a także datę ich przedłożenia Komisji.

2. Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy Komisja uznaje, że wymogi niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* informacje, o których mowa w art. 7 ust. 3 lit. a), b) i c).

Jeśli wymogi niniejszego rozporządzenia nie zostały spełnione, Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu wniosku zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2.

Artykuł 9

Sprzeciw

1. W terminie sześciu miesięcy od dnia publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, przewidzianej w art. 8 ust. 2 akapit pierwszy, każde Państwo Członkowskie lub państwo trzecie może zgłosić sprzeciw wobec proponowanej rejestracji poprzez wniesienie do Komisji należytego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes, ustanowiona lub zamieszkała w Państwie Członkowskim innym niż państwo wnoszące o rejestrację lub w państwie trzecim może również zgłosić sprzeciw wobec wnioskowanej rejestracji poprzez złożenie należytego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie.

Osoby fizyczne lub prawne ustanowione lub zamieszkałe w Państwie Członkowskim wnoszą taki sprzeciw w tym Państwie Członkowskim w terminie umożliwiającym zgłoszenie sprzeciwu zgodnie z ust. 1.

Osoby fizyczne lub prawne ustanowione lub zamieszkałe w państwie trzecim wnoszą sprzeciw do Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego, w terminie określonym w ust. 1.

3. Za dopuszczalne uznaje się sprzeciwy, które wpłynęły do Komisji w terminie określonym w ust. 1, jeżeli:

a) wykazano w nich, że nie zostały spełnione wymogi, o których mowa w art. 2, 4 i 5; lub

b) w przypadku wniosku na podstawie art. 13 ust. 2, wykazano w nich, że dana nazwa jest używana zgodnie z prawem, szeroko znana i używana w sposób mający znaczenie gospodarcze w odniesieniu do podobnych produktów rolnych lub środków spożywczych.

Komisja bada dopuszczalność sprzeciwów.

Kryteria, o których mowa w akapicie pierwszym, są oceniane w odniesieniu do terytorium Wspólnoty.

4. W przypadku gdy Komisja nie otrzyma żadnego dopuszczalnego na mocy ust. 3 sprzeciwu, dokonuje rejestracji nazwy.

Rejestracja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Jeżeli sprzeciw jest dopuszczalny zgodnie z ust. 3, Komisja wzywa zainteresowane strony do podjęcia odpowiednich konsultacji.

Jeżeli w terminie sześciu miesięcy zainteresowane strony osiągnęły porozumienie, powiadają one Komisję o wszystkich czynnikach, które umożliwiły osiągnięcie tego porozumienia, w tym o opiniach wnioskodawcy i zgłaszającego sprzeciw. Jeżeli informacje opublikowane na mocy art. 8 ust. 2 nie zostały zmienione lub zmieniono je jedynie w nieznacznym stopniu, Komisja postępuje zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. W innych przypadkach Komisja ponownie rozpatruje wniosek zgodnie z art. 8 ust. 1.

Jeżeli nie osiągnięto porozumienia, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2, uwzględniając uczciwe i tradycyjne stosowanie oraz rzeczywiste ryzyko błędnego zrozumienia.

Decyzja ta jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

6. Dokumenty przekazywane Komisji, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej lub dołączane jest do nich poświadczony tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 10

Cofnięcie rejestracji

Jeśli Komisja, działając zgodnie ze przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 19 lit. f), uzna, że przestała być zapewniona zgodność z wymogami specyfikacji produktu rolnego lub środka spożywczego będącego gwarantowaną tradycyjną specjalnością, wszczynają zgodnie z art. 18 ust. 2 postępowanie w sprawie cofnięcia rejestracji; cofnięcie rejestracji jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Zmiany w specyfikacji produktu

1. O dokonanie zmiany w specyfikacji produktu występować może państwo członkowskie na wniosek grupy ustanowionej na jego terytorium lub grupa ustanowiona w państwie trzecim. W tym ostatnim przypadku wniosek jest przekazywany Komisji bezpośrednio lub za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego.

We wniosku należy wykazać uzasadniony interes gospodarczy oraz opisać wnioskowane zmiany i podać ich uzasadnienie.

Wniosek o zatwierdzenie zmian podlega procedurze przewidzianej w art. 7, 8 i 9.

Jeżeli zaproponowane zmiany są nieznaczne, Komisja podejmuje decyzję o ich przyjęciu bez stosowania procedury określonej w art. 8 ust. 2 i art. 9.

Komisja, w odpowiednich przypadkach, publikuje te nieznaczne zmiany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Państwo członkowskie zapewnia, by każdy producent lub przetwórcza stosujący się do wymogów specyfikacji produktu, do którego została zgłoszona zmiana, został poinformowany o publikacji. Oprócz sprzeciwów określonych w art. 9 ust. 3 dopuszczalne są sprzeciwy wykazujące posiadanie interesu gospodarczego w produkcji gwarantowanej tradycyjnej specjalności.

3. W przypadku gdy zmiana dotyczy tymczasowej zmiany specyfikacji wynikającej z nałożenia przez organy władzy publicznej obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych, wniosek jest przekazywany Komisji przez państwo członkowskie na wniosek grupy producentów lub przez grupę ustanowioną w państwie trzecim. Zastosowanie ma procedura określona w ust. 1 akapit czwarty.

Artykuł 12

Nazwy, oznaczenia i symbol

1. Jedynie producenci spełniający wymogi specyfikacji produktu mogą odwołać się do gwarantowanej tradycyjnej

specjalności na etykiecie, w reklamie lub innych dokumentach związanych z produktem rolnym lub środkiem spożywczym.

2. W przypadku odwoływania się na etykiecie produktu rolnego lub środka spożywczego wyprodukowanego na terytorium Wspólnoty do gwarantowanej tradycyjnej specjalności na etykiecie zamieszczana jest zarejestrowana nazwa wraz z symbolem wspólnotowym albo oznaczeniem „gwarantowana tradycyjna specjalność”.

3. Oznaczenie, o którym mowa w ust. 2, nie jest obowiązkowe przy etykietowaniu gwarantowanych tradycyjnych specjalności wyprodukowanych poza terytorium Wspólnoty.

Artykuł 13

Szczegółowe przepisy dotyczące zarejestrowanej nazwy

1. Począwszy od daty publikacji określonej w art. 9 ust. 4 lub 5, nazwa wpisana do rejestru określonego w art. 3 może być używana jedynie do identyfikacji produktu rolnego lub środka spożywczego odpowiadającego specyfikacji produktu będącego gwarantowaną tradycyjną specjalnością zgodnie z zasadami określonymi w art. 12. Zarejestrowane nazwy mogą jednak być nadal używane przy etykietowaniu produktów nieodpowiadających zarejestrowanej specyfikacji produktu, jednak bez możliwości umieszczania na nich oznaczenia „gwarantowana tradycyjna specjalność”, skrótu „GTS” lub odpowiadającego mu symbolu wspólnotowego.

2. Gwarantowana tradycyjna specjalność może jednakże zostać zarejestrowana z zastrzeżeniem nazwy dla produktu rolnego lub środka spożywczego zgodnego z opublikowaną specyfikacją produktu, pod warunkiem że grupa wnosiła o to w swoim wniosku o rejestrację oraz że z procedury przewidzianej w art. 9 nie wynika, że nazwa jest używana zgodnie z prawem, szeroko znana i używana w sposób mający znaczenie gospodarcze w odniesieniu do podobnych produktów rolnych lub środków spożywczych. Począwszy od daty publikacji określonej w art. 9 ust. 4 lub ust. 5, nazwa ta, nawet jeśli nie towarzyszy jej oznaczenie „gwarantowana tradycyjna specjalność”, skrót „GTS” lub odpowiadający mu symbol wspólnotowy, nie może być wykorzystywana przy etykietowaniu podobnych produktów rolnych lub środków spożywczych nieodpowiadających zarejestrowanej specyfikacji produktu.

3. W odniesieniu do nazw, w przypadku których wnioskując się o rejestrację w jednym języku, grupa może określić w specyfikacji produktu, że podczas wprowadzania produktu do obrotu etykieta może zawierać, poza nazwą produktu w języku pierwotnym, informację w innych językach urzędowych, że produkt został uzyskany zgodnie z tradycją regionu, państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z którego pochodzi wniosek.

Artykuł 14**Kontrole urzędowe**

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za kontrole w zakresie przestrzegania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.

2. Państwa członkowskie zapewniają, że każdy podmiot spełniający wymogi rozporządzenia będzie uprawniony do objęcia go systemem kontroli urzędowych.

3. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwę i adres organów i jednostek, o których mowa w ust. 1 lub w art. 15, i okresowo aktualizuje te dane.

Artykuł 15**Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu**

1. W przypadku produktów rolnych i środków spożywczych wyprodukowanych we Wspólnocie, kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest zapewniana przez:

— jeden lub kilka właściwych organów, o których mowa w art. 14, lub

— jeden lub kilka organów kontrolnych w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działających jako jednostki certyfikujące produkty.

Koszty takiej kontroli zgodności ze specyfikacją produktu są ponoszone przez podmioty podlegające kontroli.

2. W przypadku produktów rolnych i środków spożywczych wyprodukowanych w państwie trzecim kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest zapewniana przez:

— jeden lub kilka organów władzy publicznej wyznaczonych przez państwo trzecie, lub

— jedną lub kilka jednostek certyfikujących produkty.

3. Jednostki certyfikujące produkty, o których mowa w ust. 1 i 2, spełniają wymogi europejskiej normy EN45011 lub przewodnika 65 ISO/IEC (wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów), a od dnia 1 maja 2010 r. są akredytowane zgodnie z tymi normami.

4. Jeżeli organy określone w ust. 1 i 2 postanowiły przeprowadzić kontrolę zgodności ze specyfikacją produktu, zapewniają one odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności oraz dysponują wykwalifikowanym personelem i zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań.

Artykuł 16**Deklaracje producentów składane wyznaczonym organom lub jednostkom**

1. Producent z państwa członkowskiego zamierzający po raz pierwszy wyprodukować gwarantowaną tradycyjną specjalność, nawet jeśli jest członkiem grupy, która złożyła pierwotny wniosek, uprzednio powiadamia o tym określone w art. 14 ust. 3, wyznaczone organy lub jednostki państwa członkowskiego, w którym jest on ustanowiony, zgodnie z instrukcjami właściwych organów, o których mowa w art. 14 ust. 1.

2. Producent z państwa trzeciego zamierzający po raz pierwszy wyprodukować gwarantowaną tradycyjną specjalność, nawet jeśli jest członkiem grupy, która złożyła pierwotny wniosek, uprzednio powiadamia o tym określone w art. 14 ust. 3, wyznaczone organy lub jednostki, zgodnie z ewentualnymi instrukcjami grupy producentów lub organu państwa trzeciego.

Artykuł 17**Ochrona**

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki zapewniające ochronę prawną przed wszelkiego rodzaju nadużywaniu lub mylącemu używaniu oznaczenia „gwarantowana tradycyjna specjalność”, skrótu „GTS” i odpowiadającego mu symbolu wspólnotowego oraz przed wszelkimi imitacjami nazw zarejestrowanych i zastrzeżonych zgodnie z art. 13 ust. 2.

2. Zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkimi działaniami mogącymi prowadzić do wprowadzenia w błąd konsumenta, w tym praktykami sugerującymi, że produkt rolny lub środek spożywczy jest gwarantowaną tradycyjną specjalnością uznaną przez Wspólnotę.

3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, że oznaczenia handlowe używane na szczeblu krajowym nie dają podstaw do pomylenia ich z nazwami zarejestrowanymi i zastrzeżonymi na mocy art. 13 ust. 2.

Artykuł 18**Procedura komitetu**

1. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet ds. Gwarantowanych Tradycyjnych Specjalności.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Przepisy wykonawcze i przejściowe

1. Przepisy wykonawcze w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2. Dotyczą one w szczególności:

- a) informacji, które muszą zostać zawarte w specyfikacji produktu, o której mowa w art. 6 ust. 2;
- b) składania wniosku o rejestrację na mocy art. 7 ust. 1 przez grupy pochodzące z różnych państw członkowskich lub z państw trzecich;
- c) przekazywania Komisji wniosków o rejestrację, o których mowa w art. 7 ust. 3 i 6 oraz w art. 7 ust. 7, a także wniosków o dokonanie zmian, o których mowa w art. 11;
- d) rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności, o którym mowa w art. 3;
- e) sprzeciwów, o których mowa w art. 9, w tym odpowiednich konsultacji między zainteresowanymi stronami;
- f) cofnięcia rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności, o którym mowa w art. 10;
- g) oznaczenia i symbolu, o których mowa w art. 12;
- h) definicji nieznacznych zmian, o których mowa w art. 11 ust. 1 akapit trzeci;
- i) warunków kontroli zgodności ze specyfikacją.

2. Nazwy już zarejestrowane na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2082/92 w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostają automatycznie wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 3. Odpowiednie specyfikacje produktu są traktowane jako specyfikacje produktu, o których mowa w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 marca 2006 r.

3. W przypadku oczekujących na rozpatrzenie wniosków o rejestrację, oświadczeń i innych wniosków, które Komisja otrzymała przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

- a) nie mają zastosowania procedury określone w art. 7;
- b) jeżeli specyfikacje produktu zawierają elementy niewymienione w art. 6, Komisja może zażądać nowej wersji specyfikacji produktu zgodnej z przepisami tego artykułu, jeśli jest to niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

Artykuł 20

Oplaty

Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty na pokrycie kosztów poniesionych w związku z rozpatrywaniem wniosków o rejestrację, sprzeciwów, wniosków o wprowadzenie zmian i wniosków o cofnięcie rejestracji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 21

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (EWG) nr 2082/92.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktowane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy art. 12 ust. 2 stosuje się jednak od dnia 1 maja 2009 r., bez uszczerbku dla produktów wprowadzonych do obrotu przed tą datą.

W imieniu Rady

J. PRÖLL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Środki spożywcze, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)

- Piwo,
 - czekolada i inne preparaty spożywcze zawierające kakao,
 - wyroby cukiernicze, chleb, ciasta, ciastka, herbatniki i inne wyroby piekarnicze,
 - makaron gotowany lub nie, nadziewany lub nie,
 - dania przygotowane,
 - gotowe sosy zawierające przyprawy,
 - zupy lub buliony,
 - napoje z ekstraktów roślinnych,
 - lody (na mleku) oraz lody (na wodzie).
-

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 2082/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 1 ust. 2 i 3	Artykuł 1 ust. 2 i 3
Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 2 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 2 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 2 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 2 ust. 2 zdanie pierwsze	Artykuł 2 ust. 1 lit. d)
Artykuł 2 ust. 2 zdanie drugie	Artykuł 2 ust. 2 akapit czwarty
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 1 lit. c)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. b)
—	Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 4 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 4 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi zdanie drugie
—	Artykuł 5
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
—	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 7 ust. 6
—	Artykuł 7 ust. 7 i 8
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 7 ust. 3
—	Artykuł 7 ust. 4 i 5
—	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy	—
Artykuł 8 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 8 ust. 2	—
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 9 ust. 1 i 2
—	Artykuł 9 ust. 3
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 9 ust. 4
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 9 ust. 5
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 11 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 11 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 11 ust. 1 akapit trzeci
—	Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 11 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 12	Artykuł 19 ust. 1 lit. g)
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 13 ust. 1

Rozporządzenie (EWG) nr 2082/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 13 ust. 2
—	Artykuł 13 ust. 3
Artykuł 14	Artykuł 14 i 15
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 12 ust. 1
—	Artykuł 12 ust. 2 i 3
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 16 ust. 1
Artykuł 15 ust. 3	—
Artykuł 16	—
Artykuł 17	Artykuł 17 ust. 1 i 2
Artykuł 18	Artykuł 17 ust. 3
Artykuł 19	Artykuł 18
Artykuł 20	Artykuł 19
Artykuł 21	—
—	Artykuł 21
Artykuł 22	Artykuł 22
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

z dnia 20 marca 2006 r.

w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkcja, wytwarzanie i dystrybucja produktów rolnych i środków spożywczych odgrywają ważną rolę w gospodarce Wspólnoty.
- (2) Należy wspierać różnorodność produkcji rolnej w celu osiągnięcia na rynkach lepszej równowagi między popytem a podażą. Promowanie produktów o specyficznych cechach może przynieść gospodarce wiejskiej istotne korzyści, w szczególności na obszarach mniej uprzywilejowanych lub oddalonych, zarówno poprzez zwiększenie dochodów rolników, jak i zatrzymanie społeczności wiejskiej na tych obszarach.
- (3) Coraz więcej konsumentów przywiązuje większą wagę do jakości spożywanych środków spożywczych niż do ich ilości. Poszukiwanie konkretnych produktów tworzy popyt na produkty rolne lub środki spożywcze posiadające rozpoznawalne pochodzenie geograficzne.
- (4) Z uwagi na dużą różnorodność produktów wprowadzanych na rynek oraz dużą ilość dostarczanych o nich informacji konsument, aby móc dokonać najlepszego wyboru, powinien otrzymywać wyraźne i związane informacje o pochodzeniu produktów.
- (5) Produkty rolne i środki spożywcze podlegają, w odniesieniu do ich etykietowania, ogólnym zasadom ustanowionym w szczególności w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw

państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽²⁾. Z uwagi na ich szczególny charakter, w odniesieniu do produktów rolnych i środków spożywczych, pochodzących z określonego obszaru geograficznego i wymagających od producentów umieszczania odpowiednich symboli lub oznaczeń wspólnotowych na opakowaniach, powinny zostać przyjęte dodatkowe przepisy szczególne. Umieszczanie tych symboli lub oznaczeń powinno stać się obowiązkowe w przypadku nazw wspólnotowych – z jednej strony, aby ta kategoria produktów i związane z nimi gwarancje stały się lepiej znane konsumentom, a z drugiej strony, w celu umożliwienia łatwiejszej identyfikacji tych produktów na rynku i tym samym ułatwienia kontroli. Producentom powinien zostać przyznany odpowiedni okres na dostosowanie się do powyższego obowiązku.

- (6) Należy przyjąć przepisy dotyczące wspólnotowego podejścia do kwestii nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych. Ramowe przepisy wspólnotowe dotyczące systemu ochrony pozwalają na opracowanie oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia, ponieważ przewidując ujednolicone podejście, zapewniają uczciwą konkurencję między producentami wyrobów noszących takie oznaczenia i zwiększają wiarygodność produktów w oczach konsumentów.
- (7) Przyjmowane przepisy powinny obowiązywać, nie naruszając istniejących obecnie przepisów wspólnotowych dotyczących wina i napojów spirytusowych.
- (8) Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powinien być ograniczony do niektórych produktów rolnych i środków spożywczych, których cechy charakterystyczne są powiązane z pochodzeniem geograficznym. Zakres stosowania rozporządzenia może jednak zostać rozszerzony i obejmować inne produkty rolne lub środki spożywcze.
- (9) W ramach obecnych praktyk należy określić dwa rodzaje opisów geograficznych, mianowicie: chronione oznaczenia geograficzne i chronione nazwy pochodzenia.
- (10) Produkt rolny lub środek spożywczy posiadający taki opis powinien spełniać określone wymogi wymienione w specyfikacji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/89/WE (Dz.U. L 308 z 25.11.2003, str. 15).

- (11) Objęcie ochroną oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia w państwach członkowskich powinno wymagać ich zarejestrowania na szczeblu wspólnotowym. Wpis do rejestru powinien służyć też dostarczeniu informacji podmiotom uczestniczącym w handlu oraz konsumentom. W celu zapewnienia, że nazwy zarejestrowane we Wspólnocie spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, wnioski powinny być rozpatrywane przez organy krajowe danego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem zgodności z minimalnymi przepisami wspólnymi, w tym krajową procedurą sprzeciwu. Komisja powinna następnie uczestniczyć w rozpatrywaniu wniosków w celu upewnienia się, że spełniają one wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i że we wszystkich państwach członkowskich stosowane jest jednolite podejście.
- (12) Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS z 1994 r. zawarte w załączniku 1C do umowy ustanawiającej Światową Organizację Handlu) zawiera szczegółowe przepisy dotyczące dostępności, nabywania, zakresu stosowania, utrzymywania oraz dochodzenia praw własności intelektualnej.
- (13) Ochrona na mocy niniejszego rozporządzenia powinna, pod warunkiem rejestracji, być również dostępna dla oznaczeń geograficznych państw trzecich, w przypadkach gdy są one chronione w kraju pochodzenia.
- (14) Procedura rejestracji powinna umożliwić każdej osobie fizycznej lub prawnej w państwie członkowskim lub państwie trzecim, mającej uzasadniony interes, na ochronę swoich praw poprzez zgłoszenie sprzeciwu.
- (15) Powinny istnieć procedury pozwalające na dokonywanie po rejestracji, w związku z postępem technicznym, zmian specyfikacji na wniosek grup mających uzasadniony interes oraz pozwalające na cofnięcie rejestracji oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia produktu rolnego lub środka spożywczego, w szczególności jeżeli taki produkt lub środek spożywczy przestał być zgodny ze specyfikacją, na podstawie której przyznano oznaczenie geograficzne lub nazwę pochodzenia.
- (16) Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne chronione na terytorium Wspólnoty powinny podlegać wiarygodnemu systemowi oficjalnych kontroli, opartemu na systemie kontroli zgodnym z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽³⁾,
- jak również systemowi kontroli zapewniających zgodność ze specyfikacją danych produktów rolnych i środków spożywczych.
- (17) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość pobierania opłat w celu pokrycia ponoszonych kosztów.
- (18) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁴⁾.
- (19) Nazwy zarejestrowane na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych⁽⁵⁾ przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia powinny być nadal chronione na mocy niniejszego rozporządzenia i automatycznie wprowadzone do rejestru. Należy także przewidzieć środki przejściowe mające zastosowanie do wniosków o rejestrację otrzymanych przez Komisję przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.
- (20) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 2081/92 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie określa zasady ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych wymienionych w załączniku I do Traktatu produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz środków spożywczych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, a także produktów rolnych wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak ani do produktów z sektora wina, z wyłączeniem octów winnych, ani do napojów spirytusowych. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽⁶⁾.

Załączniki I i II do niniejszego rozporządzenia mogą być zmieniane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych szczególnych przepisów wspólnotowych.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1.

3. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (7) nie ma zastosowania ani do nazw pochodzenia, ani do oznaczeń geograficznych objętych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Nazwa pochodzenia i oznaczenie geograficzne

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „nazwa pochodzenia” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju, która służy do oznaczenia produktu rolnego lub środka spożywczego:

- pochodzącego z tego regionu, określonego miejsca lub kraju,
- którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze zasługą środowiska geograficznego, na które składają się czynniki naturalne i ludzkie, oraz
- którego produkcja, przetwarzanie i przygotowywanie mają miejsce na określonym obszarze geograficznym;

b) „oznaczenie geograficzne” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju, która służy do oznaczenia produktu rolnego lub środka spożywczego:

- pochodzącego z tego regionu, określonego miejsca lub kraju, oraz
- którego określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna może być przypisana temu pochodzeniu geograficznemu, oraz
- którego produkcja lub przetwarzanie lub przygotowywanie mają miejsce na określonym obszarze geograficznym.

2. Tradycyjne nazwy geograficzne lub niegeograficzne służące do oznaczenia produktu rolnego lub środka spożywczego, spełniające wymogi, o których mowa w ust. 1, są również uznawane za nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficzne.

3. Nie naruszając ust. 1 lit. a), jako nazwy pochodzenia traktuje się niektóre określenia geograficzne danych produktów, w przypadku których surowce do ich wytworzenia pochodzą z obszaru geograficznego bardziej rozległego lub różnego od obszaru, w którym następuje przetworzenie, pod warunkiem że spełnione są następujące wymogi:

a) obszar produkcji surowca jest określony;

b) istnieją szczególne warunki produkcji surowców; oraz

c) istnieje system kontroli gwarantujący przestrzeganie warunków określonych w lit. b).

Określenia, o których mowa, musiały być uznawane za nazwy pochodzenia w kraju pochodzenia przed dniem 1 maja 2004 r.

Artykuł 3

Charakter rodzajowy, konflikt z nazwami odmian roślin, ras zwierząt, homonimami i znakami towarowymi

1. Nazwy, które stały się nazwami rodzajowymi, nie mogą być rejestrowane.

Dla celów niniejszego rozporządzenia „nazwa, która stała się nazwą rodzajową” oznacza nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego, która – mimo iż jest związana z miejscem lub regionem, w którym produkt lub środek spożywczy był pierwotnie produkowany lub wprowadzany na rynek – stała się powszechną nazwą produktu rolnego lub środka spożywczego we Wspólnocie.

W celu stwierdzenia, czy dana nazwa stała się nazwą rodzajową, uwzględnia się wszelkie czynniki, w szczególności:

- a) aktualną sytuację w państwach członkowskich i na obszarach spożycia;
- b) właściwe przepisy krajowe lub wspólnotowe.

2. Dana nazwa nie może zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeśli koliduje z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt i może z tego powodu wprowadzić w błąd konsumenta co do prawdziwego pochodzenia danego produktu.

3. Rejestracji nazwy homonimicznej lub częściowo homonimicznej w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na mocy niniejszego rozporządzenia dokonuje się z należyтым uwzględnieniem lokalnego i tradycyjnego użycia oraz rzeczywistego ryzyka błędnego zrozumienia. W szczególności:

- a) nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie podlega rejestracji nawet w przypadku gdy ta nazwa i jej brzmienie są dokładnie takie same jak nazwa faktycznego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia danych produktów rolnych lub środków spożywczych;
- b) stosowanie zarejestrowanej nazwy homonimicznej uwarunkowane jest istnieniem w praktyce wystarczającego rozróżnienia między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zamieszczoną w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i unikania wprowadzania konsumenta w błąd.

(7) Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

4. Nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne nie są rejestrowane, jeśli przy uwzględnieniu renomy danego znaku towarowego, jego powszechnej znajomości oraz okresu, przez jaki jest on używany, rejestracja mogłaby wprowadzić w błąd konsumenta co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Artykuł 4

Specyfikacja produktu

1. Korzystanie z chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG) jest dozwolone jedynie w przypadku gdy produkt rolny lub środek spożywczy są zgodne ze specyfikacją produktu.

2. Specyfikacja produktu zawiera co najmniej następujące elementy:

- a) nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego zawierającą nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne;
- b) opis produktu rolnego lub środka spożywczego zawierający, w odpowiednich przypadkach, skład surowcowy i główne właściwości fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne produktu albo środka spożywczego;
- c) określenie obszaru geograficznego i, w odpowiednich przypadkach, szczegółowe informacje dotyczące zgodności z wymogami, o których mowa w art. 2 ust. 3;
- d) dowód, że dany produkt rolny lub środek spożywczy pochodzą z określonego obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) lub b), w zależności od przypadku;
- e) opis metody otrzymywania produktu rolnego lub środka spożywczego i, w odpowiednich przypadkach, opis miejscowych oryginalnych i niezmiennych metod otrzymywania oraz informacje dotyczące pakowania, jeśli grupa w rozumieniu art. 5 ust. 1 składająca wniosek określi i poda przyczyny, dla których pakowanie musi odbywać się w obrębie określonego obszaru geograficznego w celu zachowania jakości, zagwarantowania pochodzenia lub zapewnienia kontroli;
- f) szczegółowe informacje potwierdzające:
 - i) związek między jakością i cechami charakterystycznymi produktu rolnego lub środka spożywczego a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) lub, w zależności od przypadku,
 - ii) związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu rolnego lub środka spożywczego a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. b);

g) nazwy i adresy organów lub jednostek przeprowadzających kontrolę zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania;

h) szczególne zasady etykietowania danego produktu rolnego lub środka spożywczego;

i) wymogi określone w przepisach wspólnotowych lub krajowych.

Artykuł 5

Wniosek o rejestrację

1. Do złożenia wniosku uprawniona jest wyłącznie grupa.

Do celów niniejszego rozporządzenia „grupa” oznacza, niezależnie od jej formy prawnej i składu, każdą organizację producentów lub przetwórców tego samego produktu rolnego lub środka spożywczego. W skład grupy mogą także wchodzić inne zainteresowane strony. Osoba fizyczna lub prawna może być traktowana jako grupa, zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 16 lit. c).

W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny lub tradycyjnej nazwy związanej z transgranicznym obszarem geograficznym kilka grup może złożyć wspólny wniosek, zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 16 lit. d).

2. Grupa może złożyć wniosek o rejestrację wyłącznie w odniesieniu do produkowanych lub otrzymywanych przez nią produktów rolnych lub środków spożywczych.

3. Wniosek o rejestrację zawiera co najmniej:

a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;

b) specyfikację produktu, o której mowa w art. 4;

c) jednolity dokument zawierający następujące elementy:

- i) główne elementy specyfikacji produktu: nazwę, opis produktu, w odpowiednich przypadkach łącznie ze szczególnymi zasadami dotyczącymi jego pakowania i etykietowania, zwięzłe określenie obszaru geograficznego;
- ii) opis związku między produktem a środowiskiem geograficznym lub pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) lub b), w zależności od przypadku, a w odpowiednich przypadkach wyłącznie z tymi elementami opisu produktu lub metody jego otrzymania, które uzasadniają ten związek.

4. Jeśli wniosek o rejestrację dotyczy obszaru geograficznego znajdującego się w określonym państwie członkowskim, jest on kierowany do tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie rozpatruje wniosek przy wykorzystaniu właściwych środków w celu sprawdzenia, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia.

5. Państwo członkowskie, w ramach rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 4 akapit drugi, wszczyna krajową procedurę sprzeciwu, zapewniającą odpowiednie opublikowanie wniosku i przewidującą rozsądny okres, w którym każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes i ustanowiona lub zamieszkała na terytorium tego państwa, może zgłosić sprzeciw wobec wniosku.

Państwo członkowskie bada dopuszczalność sprzeciwu zgodnie z kryteriami wymienionymi w art. 7 ust. 3 akapit pierwszy.

Jeśli państwo członkowskie uznaje, że wymogi niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, podejmuje decyzję pozytywną i przekazuje Komisji dokumenty, o których mowa w ust. 7, w celu podjęcia przez nią ostatecznej decyzji. W przeciwnym przypadku państwo członkowskie podejmuje decyzję o odrzuceniu wniosku.

Państwo członkowskie zapewnia podanie pozytywnej decyzji do wiadomości publicznej oraz zapewnia każdej osobie fizycznej lub prawnej mającej uzasadniony interes możliwość wniesienia środków odwoławczych.

Państwo członkowskie zapewnia publikację tej wersji specyfikacji produktu, która była przedmiotem pozytywnej decyzji i zapewnia dostęp do niej drogą elektroniczną.

6. Państwo członkowskie może przyznać danej nazwie ochronę tymczasową na szczeblu krajowym, zgodną z niniejszym rozporządzeniem, oraz, w odpowiednich przypadkach, przewidzieć okres dostosowawczy; ochrona tymczasowa oraz okres dostosowawczy zaczynają obowiązywać od dnia złożenia wniosku Komisji.

Okres dostosowawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, może być przyznany tylko pod warunkiem, że zainteresowane przedsiębiorstwa wprowadzały do obrotu dane produkty zgodnie z prawem, nieprzerwanie używając danych nazw przez okres co najmniej ostatnich pięciu lat oraz że podniosły tę kwestię w ramach krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w ust. 5 akapit pierwszy.

Ochrona tymczasowa na szczeblu krajowym wygasa w dniu wydania decyzji o rejestracji na mocy niniejszego rozporządzenia.

Za skutki ochrony tymczasowej na szczeblu krajowym, jeśli nazwa nie została zarejestrowana zgodnie z niniejszym rozpo-

ządzeniem, odpowiedzialność ponosi dane państwo członkowskie.

Środki zastosowane przez państwa członkowskie zgodnie z akapitem pierwszym rodzą skutki wyłącznie na szczeblu krajowym i nie mają skutków dla handlu wewnątrzspółnotowego lub międzynarodowego.

7. W przypadku każdej pozytywnej decyzji, o której mowa w ust. 5 akapit trzeci, dane państwo członkowskie przekazuje Komisji:

- a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;
- b) jednolity dokument, o którym mowa w ust. 3 lit. c);
- c) oświadczenie państwa członkowskiego, że uznało ono wniosek złożony przez grupę i będący przedmiotem pozytywnej decyzji za spełniający wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w przepisach wykonawczych do niego;
- d) informacje dotyczące publikacji specyfikacji produktu, zgodnie z ust. 5 akapit piąty.

8. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z ust. 4–7 do dnia 31 marca 2007 r.

9. Jeśli wniosek o rejestrację dotyczy obszaru geograficznego znajdującego się w państwie trzecim, zawiera on elementy określone w ust. 3 oraz dowody, że dana nazwa jest chroniona w państwie pochodzenia.

Wniosek kierowany jest do Komisji bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego.

10. Dokumenty przekazywane Komisji, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej lub dołączane jest do nich poświadczony tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 6

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję

1. Komisja rozpatruje wniosek otrzymany zgodnie z art. 5 przy wykorzystaniu właściwych środków w celu sprawdzenia, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Rozpatrywanie wniosku nie powinno trwać dłużej niż 12 miesięcy.

Komisja co miesiąc podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono jej wnioski o rejestrację, a także datę ich przedłożenia Komisji.

2. Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy Komisja uznaje, że wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu zostały spełnione, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument i informacje dotyczące publikacji specyfikacji produktu zgodnie z art. 5 ust. 5 akapit piąty.

Jeśli wymogi niniejszego rozporządzenia nie zostały spełnione, Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu wniosku zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.

Artykuł 7

Sprzeciw, decyzja o rejestracji

1. W terminie sześciu miesięcy od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przewidzianej w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy każde państwo członkowskie lub państwo trzecie może zgłosić sprzeciw wobec proponowanej rejestracji, poprzez wniesienie do Komisji należyte uzasadnionego sprzeciwu.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes, ustanowiona lub zamieszkała w państwie członkowskim innym niż państwo wnoszące o rejestrację lub w państwie trzecim, może również zgłosić sprzeciw wobec planowanej rejestracji poprzez wniesienie należyte uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie.

Osoby fizyczne lub prawne ustanowione lub zamieszkałe w państwie członkowskim wnoszą sprzeciw w tym państwie członkowskim w terminie umożliwiającym zgłoszenie sprzeciwu zgodnie z ust. 1.

Osoby fizyczne lub prawne ustanowione lub zamieszkałe w państwie trzecim wnoszą sprzeciw do Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego, w terminie określonym w ust. 1.

3. Za dopuszczalne uznaje się sprzeciwy, które wpłynęły do Komisji w terminie określonym w ust. 1, jeżeli:

- a) wykazano w nich, że nie zostały spełnione wymogi, o których mowa w art. 2; lub
- b) wykazano w nich, że rejestracja proponowanej nazwy byłaby sprzeczna z art. 3 ust. 2, 3 i 4; lub
- c) wykazano w nich, że rejestracja proponowanej nazwy zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego, lub istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co

najmniej pięciu lat poprzedzających publikację, o której mowa w art. 6 ust. 2; lub

- d) wskazano w nich powody pozwalające stwierdzić, że nazwa, której rejestracji dotyczy wniosek, jest nazwą rodzajową w rozumieniu art. 3 ust. 1.

Komisja bada dopuszczalność sprzeciwów.

Kryteria, o których mowa w lit. b), c) i d) akapitu pierwszego, są oceniane w odniesieniu do terytorium Wspólnoty, które w przypadku praw własności intelektualnej obejmuje jedynie terytorium lub terytoria, na których wspomniane prawa podlegają ochronie.

4. W przypadku gdy Komisja nie otrzyma żadnego sprzeciwu dopuszczalnego na mocy ust. 3, dokonuje rejestracji nazwy.

Rejestracja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Jeżeli sprzeciw jest dopuszczalny zgodnie z ust. 3, Komisja zwraca zainteresowane strony do podjęcia odpowiednich konsultacji.

Jeżeli w terminie sześciu miesięcy zainteresowane strony osiągnęły porozumienie, powiadają one Komisję o wszystkich czynnikach, które umożliwiły osiągnięcie tego porozumienia, w tym o opiniach wnioskodawcy i zgłaszającego sprzeciw. Jeżeli informacje opublikowane zgodnie z art. 6 ust. 2 nie zostały zmienione lub zmieniono je w nieznaczny sposób, co należy określić zgodnie z art. 16 lit. h), Komisja postępuje zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. W innych przypadkach Komisja ponownie rozpatruje wniosek zgodnie z art. 6 ust. 1.

Jeżeli nie osiągnięto porozumienia, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2, uwzględniając uczciwe i tradycyjne stosowanie oraz rzeczywiste ryzyko błędnego zrozumienia.

Decyzja ta zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

6. Komisja prowadzi rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.

7. Dokumenty przekazywane Komisji, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej lub dołączane jest do nich poświadczony tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 8**Nazwy, oznaczenia i symbole**

1. Nazwa zarejestrowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem może być używana przez każdy podmiot wprowadzający do obrotu produkty rolne lub środki spożywcze, które są zgodne z daną specyfikacją produktu.
2. Na etykietach produktów rolnych i środków spożywczych pochodzących ze Wspólnoty i wprowadzanych do obrotu pod nazwą zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem znajdują się oznaczenia „chroniona nazwa pochodzenia” i „chronione oznaczenie geograficzne” lub odpowiadające im symbole wspólnotowe.
3. Oznaczenia, o których mowa w ust. 2, oraz odpowiadające im symbole wspólnotowe, mogą również znajdować się na etykietach produktów rolnych i środków spożywczych pochodzących z państw trzecich i wprowadzanych do obrotu pod nazwą zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 9**Zatwierdzenie zmian w specyfikacji produktu**

1. Grupa spełniająca wymogi określone w art. 5 ust. 1 i 2 oraz posiadająca uzasadniony interes może wystąpić o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu, mającej na celu w szczególności uwzględnienie postępów w wiedzy naukowej i technicznej lub ponowne określenie obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. c).

Wniosek zawiera opis zmian, których dotyczy, oraz ich uzasadnienie.

2. Jeśli zmiana pociąga za sobą potrzebę dokonania jednej lub większej ilości zmian w jednolitym dokumencie, wniosek o zatwierdzenie zmiany podlega procedurze określonej w art. 5, 6 i 7. Jeżeli jednak proponowane zmiany są nieznaczne, Komisja podejmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia zmiany z pominięciem procedury określonej w art. 6 ust. 2 i art. 7; w przypadku zatwierdzenia zmiany dokonuje publikacji informacji, o których mowa w art. 6 ust. 2.

3. Jeżeli zmiana nie pociąga za sobą żadnych zmian w jednolitym dokumencie, obowiązują następujące zasady:

- i) w przypadku gdy obszar geograficzny jest położony w danym państwie członkowskim, wypowiada się ono co do zatwierdzenia zmiany i w przypadku gdy opowiada się ono za zmianą, publikuje zmienioną specyfikację produktu oraz powiadamia Komisję o zatwierdzonych zmianach i ich uzasadnieniu;
- ii) w przypadku gdy obszar geograficzny znajduje się w państwie trzecim, Komisja rozstrzyga o zatwierdzeniu wnioskowanej zmiany.

4. Jeżeli zmiana dotyczy tymczasowej zmiany specyfikacji produktu, wynikającej z nałożenia przez organy władzy publicznej obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych, zastosowanie mają procedury określone w ust. 3.

Artykuł 10**Kontrole urzędowe**

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za kontrole zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.
2. Państwa członkowskie zapewniają, że każdy podmiot spełniający wymogi niniejszego rozporządzenia będzie uprawniony do objęcia go systemem kontroli urzędowych.
3. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwę i adres organów oraz jednostek, o których mowa w ust. 1 lub w art. 11, i okresowo aktualizuje te dane.

Artykuł 11**Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu**

1. W przypadku oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia odnoszących się do obszaru geograficznego we Wspólnocie kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest zapewniana przez:

— jeden lub kilka właściwych organów, o których mowa w art. 10, lub

— jeden lub kilka organów kontrolnych w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działających jako jednostki certyfikujące produkty.

Koszty takiej kontroli zgodności ze specyfikacją produktu są ponoszone przez podmioty podlegające kontroli.

2. W przypadku oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia odnoszących się do obszaru geograficznego w państwie trzecim kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest zapewniana przez:

— jeden lub kilka organów władzy publicznej wyznaczonych przez państwo trzecie, lub

— jeden lub kilka jednostek certyfikujących produkty.

3. Jednostki certyfikujące produkty, o których mowa w ust. 1 i 2, spełniają wymogi europejskiej normy EN45011 lub przewodnika 65 ISO/IEC (wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów), a od dnia 1 maja 2010 r. są akredytowane zgodnie z tymi normami.

4. Jeżeli organy określone w ust. 1 i 2 postanowiły przeprowadzić kontrolę zgodności ze specyfikacją produktu, zapewniają one odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności, oraz dysponują wykwalifikowanym personelem i zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań.

Artykuł 12

Cofnięcie rejestracji

1. Jeżeli Komisja, działając zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 16 lit. k), uzna, że przestała być zapewniona zgodność danego produktu rolnego lub środka spożywczego objętego nazwą chronioną ze specyfikacją produktu, wszczyna zgodnie z art. 15 ust. 2 postępowanie w sprawie cofnięcia rejestracji; cofnięcie rejestracji jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes, może wystąpić o cofnięcie rejestracji, przedstawiając uzasadnienie swojego wniosku.

Procedurę określoną w art. 5, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 13

Ochrona

1. Zarejestrowane nazwy są chronione przed:

- a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem w celach komercyjnych zarejestrowanej nazwy dla produktów nieobjętych rejestracją, o ile produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli stosowanie nazwy pozwala na czerpanie korzyści z renomy nazwy chronionej;
- b) wszelkim nadużywaniem, imitacją lub przywołaniem ich, nawet jeśli wskazane jest prawdziwe pochodzenie produktu lub jeśli chroniona nazwa została przetłumaczona lub towarzyszy jej określenie takie, jak: „rodzaj”, „typ”, „metoda”, „na sposób”, „imitacja” lub inne podobne określenie;
- c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd określeniem miejsca pochodzenia lub wytwarzania, właściwości lub podstawowych cech produktu, znajdującym się na opakowaniu zewnętrznym lub wewnętrznym, w materiale reklamowym lub w dokumentach odnoszących się do danego produktu, jak również stosowaniem opakowań mogących stworzyć fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia;
- d) wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzać konsumenta w błąd co do rzeczywistego pochodzenia produktu.

Jeżeli zarejestrowana nazwa zawiera w sobie nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego, która jest uważana za nazwę rodzajową, stosowanie tej nazwy rodzajowej w odniesieniu do odpowiednich produktów rolnych lub środków spożywczych nie jest uważane za sprzeczne z akapitem pierwszym lit. a) lub b).

2. Nazwy chronione nie mogą stać się nazwami rodzajowymi.

3. W przypadku nazw, w odniesieniu do których wniosek o rejestrację złożono na mocy art. 5, okres przejściowy, trwający nie dłużej niż pięć lat, może zostać przewidziany na mocy art. 7 ust. 5 wyłącznie w przypadku uznania za dopuszczalny sprzeciwu, według którego zarejestrowanie proponowanej nazwy zagrażałoby istnieniu nazwy całkowicie lub częściowo identycznej lub istnieniu produktów będących zgodnie z prawem w sprzedaży od co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji, o której mowa w art. 6 ust. 2.

Okres przejściowy może zostać również przewidziany dla przedsiębiorstw ustanowionych w państwie członkowskim lub państwie trzecim, w którym znajduje się dany obszar geograficzny, pod warunkiem że przedsiębiorstwa te wprowadzały zgodnie z prawem do obrotu dane produkty, używając w sposób ciągły odpowiednich nazw przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji, o której mowa w art. 6 ust. 2, oraz że podniosły tę kwestię w ramach krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 5 ust. 5 akapity pierwszy i drugi, lub w ramach wspólnotowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 7 ust. 2. Okres przejściowy, o którym mowa w niniejszym akapicie, łącznie z okresem dostosowawczym, o którym mowa w art. 5 ust. 6, nie może przekraczać pięciu lat. Jeżeli długość okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 5 ust. 6, przekracza pięć lat, okres przejściowego nie przyznaje się.

4. Bez uszczerbku dla art. 14, Komisja może zezwolić, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 ust. 2, na współistnienie nazwy zarejestrowanej i nazwy niezarejestrowanej określającej miejsce w państwie członkowskim lub państwie trzecim, jeśli nazwa ta jest identyczna z nazwą zarejestrowaną, pod warunkiem że zostały spełnione wszystkie wymienione poniżej wymogi:

- a) nazwa niezarejestrowana identyczna z nazwą zarejestrowaną była używana zgodnie z prawem w sposób stały i uczciwy przez okres co najmniej dwudziestu pięciu lat przed dniem 24 lipca 1993 r.;
- b) wykazano, że używanie nazwy nie miało na celu w żadnym momencie wykorzystania renomy nazwy zarejestrowanej ani że nazwa nie wprowadzała i nie mogła wprowadzać konsumentów w błąd co do rzeczywistego pochodzenia produktu;
- c) problem związany z identyczną nazwą był podnoszony przed zarejestrowaniem nazwy.

Współistnienie nazwy zarejestrowanej i identycznej nazwy niezarejestrowanej nie może trwać dłużej niż piętnaście lat, a po upływie tego okresu nazwa niezarejestrowana nie może być dłużej używana.

Używanie danej niezarejestrowanej nazwy geograficznej jest dozwolone jedynie w przypadkach gdy kraj pochodzenia jest wyraźnie i jasno wskazany na etykiecie.

Artykuł 14

Związek między znakami towarowymi, nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi

1. W przypadkach gdy nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne zostało zarejestrowane na podstawie niniejszego rozporządzenia, wniosek o rejestrację znaku towarowego, odpowiadający jednemu z przypadków wymienionych w art. 13 i odnoszący się do tej samej kategorii produktów, jest odrzucony, o ile wniosek o rejestrację znaku towarowego został złożony po złożeniu w Komisji wniosku o rejestrację.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

2. Przy poszanowaniu prawa wspólnotowego używanie znaku towarowego odpowiadającego jednemu z przypadków określonych w art. 13, zgłoszonego, zarejestrowanego lub – o ile jest to przewidziane w odpowiednich przepisach – nabytego poprzez używanie go w dobrej wierze na terytorium Wspólnoty, przed dniem objęcia ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego w kraju pochodzenia albo przed dniem 1 stycznia 1996 r., może być dalej dozwolone, niezależnie od rejestracji danej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, o ile brak jest podstaw unieważnienia lub wygaśnięcia znaku towarowego określonych w pierwszej dyrektywie Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽⁸⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽⁹⁾.

Artykuł 15

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera stały Komitet ds. Chronionych Oznaczeń Geograficznych i Chronionych Nazw Pochodzenia.

2. W razie odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 16

Przepisy wykonawcze

Przepisy wykonawcze w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Dotyczą one w szczególności:

- a) wykazu surowców, o którym mowa w art. 2 ust. 3;
- b) informacji, które muszą zostać zawarte w specyfikacji produktu, o której mowa w art. 4 ust. 2;
- c) warunków, na jakich osoba fizyczna lub prawna może być traktowana jako grupa;
- d) składania wniosku o rejestrację dla nazwy odnoszącej się do transgranicznego obszaru geograficznego, o której mowa w art. 5 ust. 1 akapit trzeci;
- e) treści i sposobu przekazywania do Komisji dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 7 i 9;
- f) sprzeciwu, o którym mowa w art. 7, w tym przepisów dotyczących odpowiednich konsultacji między zainteresowanymi stronami;
- g) oznaczeń i symboli, o których mowa w art. 8;
- h) definicji nieznacznych zmian, o których mowa w art. 7 ust. 5 akapit drugi i w art. 9 ust. 2, przy uwzględnieniu, że nieznaczna zmiana nie może dotyczyć podstawowych cech charakterystycznych produktu ani zmienić związku;
- i) rejestru nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 7 ust. 6;
- j) warunków kontroli zgodności ze specyfikacją produktu;
- k) warunków cofnięcia rejestracji.

Artykuł 17

Przepisy przejściowe

1. Nazwy, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są wyszczególnione w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96⁽¹⁰⁾, oraz nazwy wyszczególnione w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2400/96⁽¹¹⁾ zostają automatycznie wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 6 niniejszego rozporządzenia. Odpowiadające im specyfikacje produktów są uznawane za specyfikacje, o których mowa w art. 4 ust. 1. Pozostają w mocy wszelkie szczegółowe przepisy przejściowe związane z takimi rejestracjami.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 148 z 21.6.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 704/2005 (Dz.U. L 118 z 5.5.2005, str. 14).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2400/96 z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie wpisu niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 327 z 18.12.1996, str. 11). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 417/2006 (Dz.U. L 72 z 11.3.2006, str. 8).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1.

2. W przypadku oczekujących na rozpatrzenie wniosków o rejestrację, sprzeciwów i wniosków o unieważnienie, które Komisja otrzymała przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

- a) nie mają zastosowania procedury określone w art. 5 bez uszczerbku dla przepisów art. 13 ust. 3; oraz
- b) jednolity dokument, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. c), zostaje zastąpiony streszczeniem specyfikacji produktu sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 383/2004 ⁽¹²⁾.

3. W razie konieczności Komisja przyjmuje inne przepisy przejściowe zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.

Artykuł 18

Oplaty

Państwa Członkowskie mogą pobierać opłaty na pokrycie kosztów, w tym kosztów poniesionych w związku z rozpatrywaniem wniosków o rejestrację, sprzeciwów, wnio-

sków o wprowadzenie zmian i wniosków o cofnięcie rejestracji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (EWG) nr 2081/92.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktowane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy art. 8 ust. 2 stosuje się jednak ze skutkiem od dnia 1 maja 2009 r., bez uszczerbku dla produktów już wprowadzonych do obrotu przed tą datą.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 marca 2006 r.

W imieniu Rady

J. PRÖLL

Przewodniczący

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 383/2004 z dnia 1 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 w odniesieniu do streszczenia głównych punktów opisu produktu (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 16).

ZAŁĄCZNIK I

Środki spożywcze, o których mowa w art. 1 ust. 1

- Piwo,
 - napoje z ekstraktów roślinnych,
 - chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze i inne wyroby piekarnicze,
 - naturalne żele i żywice,
 - musztarda,
 - makarony.
-

ZAŁĄCZNIK II

Produkty rolne określone w art. 1 ust. 1

- Siano,
 - olejki eteryczne,
 - korek,
 - koszenila (surowiec pochodzenia zwierzęcego),
 - kwiaty i rośliny ozdobne,
 - wełna,
 - wiklina,
 - len międlony.
-

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 2081/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	—
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 2 ust. 4	Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 2 ust. 5	—
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 2 ust. 7	—
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy, drugi i trzeci	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy, drugi i trzeci
Artykuł 3 ust. 1 akapit czwarty	—
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3	—
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 5 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 5 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 5 ust. 5 akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 4 akapit drugi
—	Artykuł 5 ust. 5
Artykuł 5 ust. 5 akapit drugi	Artykuł 5 ust. 6 akapit pierwszy
—	Artykuł 5 ust. 6 akapit drugi
Artykuł 5 ust. 5 akapit trzeci	Artykuł 5 ust. 6 akapit trzeci
Artykuł 5 ust. 5 akapit czwarty i piąty	Artykuł 5 ust. 6 akapit czwarty i piąty
Artykuł 5 ust. 5 akapit szósty, siódmy i ósmy	—
—	Artykuł 5 ust. 7
Artykuł 5 ust. 6	Artykuł 5 ust. 8
—	Artykuł 5 ust. 9 i 10
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 6 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 3 i 4	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 6 ust. 5 akapit pierwszy	Artykuł 6 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 5 akapit drugi	—
Artykuł 6 ust. 6 akapit pierwszy	—
Artykuł 6 ust. 6 akapit drugi	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 7 ust. 2	—
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 7 ust. 2 akapit pierwszy
—	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi i trzeci
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 7 ust. 5	Artykuł 7 ust. 5
—	Artykuł 7 ust. 6 i 7
—	Artykuł 8 ust. 1

Rozporządzenie (EWG) nr 2081/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 8	Artykuł 8 ust. 2
—	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 9 akapit drugi i trzeci	Artykuł 9 ust. 2
—	Artykuł 9 ust. 3 i 4
—	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 10 ust. 1	—
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 11 ust. 1
—	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 11 ust. 3 i 4
Artykuł 10 ust. 4	—
Artykuł 10 ust. 5	Artykuł 10 ust. 3
Artykuł 10 ust. 6	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 10 ust. 7	Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 11 ust. 1–3	—
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 11a lit. a)	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 11a lit. b)	—
Artykuł 12–12d	—
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 13 ust. 3	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 13 ust. 4	Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy
—	Artykuł 13 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 13 ust. 5	Artykuł 13 ust. 4
Artykuł 14 ust. 1 i 2	Artykuł 14 ust. 1 i 2
Artykuł 14 ust. 3	Artykuł 3 ust. 4
Artykuł 15	Artykuł 15
Artykuł 16	Artykuł 16
—	Artykuł 17–19
Artykuł 18	Artykuł 20
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 511/2006

z dnia 27 marca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1531/2002 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8 i 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WCZEŚNIEJSZA PROCEDURA

- (1) W sierpniu 2002 r. rozporządzeniem (WE) nr 1531/2002⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej („produkt objęty postępowaniem”), pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).
- (2) Równolegle Komisja przyjęła, decyzją 2002/683/WE⁽³⁾, wspólne zobowiązanie złożone przez Haier Electrical Appliances Corp., Ltd, Hisense Import & Export Co., Ltd, Konka Group Co., Ltd, Sichuan Changhong Electric Co., Ltd, Skyworth Multimedia International (Shenzen) Co., Ltd, TCL King Electrical Appliances (Hui Zhou) Co., Ltd oraz Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd („Przedsiębiorstwa”) wraz z Chińską Izbą Handlową Importerów i Eksporterów Maszyn i Produktów Elektronicznych (CCCME).
- (3) W rezultacie przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z ChRL, wytwarzanego przez Przedsiębiorstwa w typie objętym zobowiązaniem („produkt objęty zobowiązaniem”), został zwolniony z ostatecznych ceł antydumpingowych.

B. NARUSZENIE WARUNKÓW ZOBOWIĄZANIA

- (4) Zobowiązanie złożone przez Przedsiębiorstwa nakłada na nie obowiązek m.in. wywozu produktu objętego zobowiązaniem do pierwszego niezależnego odbiorcy we Wspólnocie po cenach nieprzekraczających pułapów pewnych minimalnych cen importowych, a także prze-

strzegania pewnych pułapów ilościowych określonych w zobowiązaniu. Te pułapy cenowe i ilościowe służą usunięciu szkodliwych skutków dumpingu.

- (5) Aby zapewnić przestrzeganie warunków zobowiązania, CCCME oraz przedsiębiorstwa zgodziły się ponadto dostarczać wszelkich informacji uznanych przez Komisję za niezbędne oraz zezwalać na wizyty weryfikacyjne na swoim terenie w celu sprawdzenia dokładności i prawdziwości danych zawartych w sprawozdaniach kwartalnych.
- (6) Jak wskazano w motywie 239 rozporządzenia (WE) nr 1531/2002, zobowiązanie wyraźnie przewiduje, że jego naruszenie przez Przedsiębiorstwa lub przez CCCME uznaje się za jego naruszenie przez wszystkich sygnatariuszy. Brak współpracy z Komisją Europejską w kontroli realizacji zobowiązania także uznaje się za naruszenie zobowiązania.
- (7) W związku z powyższym Komisja zwróciła się z wnioskiem o przeprowadzenie wizyt weryfikacyjnych na terenie CCCME oraz na terenie dwóch przedsiębiorstw, które zgłosiły najwyższą wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem, tj. Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd oraz Konka Group Co., Ltd. Komisja wystosowała do CCCME, Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd oraz do Konka Group Co., Ltd pisma poprzedzające wizyty weryfikacyjne, w których wskazała daty przeprowadzenia takich wizyt. CCCME oraz Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd potwierdziły, że zgadzają się na przeprowadzenie wizyt weryfikacyjnych, w sprawie których Komisja złożyła wniosek. Jednak przedsiębiorstwo Konka Group Co., Ltd nie zgodziło się na taką wizytę, tym samym naruszając złożone zobowiązanie.
- (8) Charakter stwierdzonego naruszenia jest opisany bardziej szczegółowo w decyzji Komisji 2006/258/WE⁽⁴⁾.
- (9) W związku z tym naruszeniem decyzją 2006/258/WE wycofano przyjęcie zobowiązania złożonego przez Przedsiębiorstwa wraz z CCCME. Należy zatem niezwłocznie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem wywożonego przez przedsiębiorstwa, o których mowa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 231 z 29.8.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 231 z 29.8.2002, str. 42.

⁽⁴⁾ Patrz: str. 63 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (10) Zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego stawkę cła antydumpingowego należy określić na podstawie faktów ustalonych w kontekście dochodzenia, które doprowadziło do złożenia zobowiązania. Ponieważ dochodzenie to zakończyło się ostatecznym ustaleniem, w drodze rozporządzenia (WE) nr 1531/2002, co do występowania dumpingu i wynikającej z niego szkody, uznaje się za właściwe ustalenie stawki ostatecznego cła antydumpingowego na poziomie i w formie określonej w tym rozporządzeniu, tj. w wysokości 44,6 % ceny netto CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem.

C. ZMIANA ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1531/2002

- (11) W związku z powyższym rozporządzenie (WE) nr 1531/2002 powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1531/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 3, załącznik I i załącznik II;
- 2) zmienia się numerację art. 4 i 5 odpowiednio na art. 3 i 4.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2006 r.

W imieniu Rady
H. GORBACH
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 512/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 marca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	99,1
	204	46,6
	212	102,0
	999	82,6
0707 00 05	052	138,6
	628	155,5
	999	147,1
0709 90 70	052	69,4
	204	49,8
	999	59,6
0805 10 20	052	63,9
	204	40,8
	212	48,7
	220	43,2
	400	58,7
	624	62,3
	999	52,9
0805 50 10	052	41,3
	624	63,4
	999	52,4
0808 10 80	388	79,3
	400	128,3
	404	97,8
	508	81,7
	512	74,0
	528	118,9
	720	87,9
	999	95,4
0808 20 50	388	79,2
	512	73,5
	528	73,6
	720	129,3
	999	88,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 513/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****w sprawie przyjęcia tymczasowych przepisów dotyczących wydawania pozwoleń przywozowych, o których wydanie złożono wniosek na mocy rozporządzenia (WE) nr 565/2002 ustanawiającego metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi i wprowadzającego system świadectw pochodzenia czosnku przywożonego z państw trzecich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 565/2002⁽²⁾ stanowi, że państwa członkowskie mają obowiązek powiadomić Komisję o złożonych wnioskach o wydanie pozwoleń w poniedziałki i czwartki każdego tygodnia oraz wydać pozwolenia piątego dnia roboczego następującego od dnia złożenia wniosku, pod warunkiem że Komisja nie podjęła w tym czasie żadnych środków.
- (2) Czwartek 13 kwietnia, piątek 14 kwietnia i poniedziałek 17 kwietnia 2006 r. są dniami wolnymi w Komisji. Należy zatem przełożyć wydanie pozwoleń, o których

wydanie wniosek złożono w okresie od poniedziałku 10 kwietnia do piątku 14 kwietnia 2006 r.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pozwolenia przywozowe, o których wydanie złożono wniosek w okresie od poniedziałku 10 kwietnia do piątku 14 kwietnia 2006 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 565/2002, zostaną wydane w piątek 21 kwietnia 2006 r., pod warunkiem że Komisja nie podjęła w tym czasie żadnych środków zgodnie z art. 8 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 86 z 3.4.2002, str. 11. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 537/2004 (Dz.U. L 86 z 24.3.2004, str. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 514/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 824/2000 w zakresie terminu dostaw zbóż do agencji interwencyjnych w niektórych państwach członkowskich w roku gospodarczym 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 824/2000 z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiające procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż⁽²⁾ przewiduje, że w przypadku przyjęcia oferty podmioty gospodarcze są jak najszybciej powiadamiane o harmonogramie dostaw. W tym celu art. 4 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia przewiduje, że realizacja ostatniej dostawy do agencji interwencyjnej, dla której przygotowano ofertę, następuje nie później niż na koniec czwartego miesiąca następującego po miesiącu wpłynięcia oferty.
- (2) Rok gospodarczy 2005/2006 jest drugim rokiem stosowania mechanizmu interwencyjnego skupu zbóż w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r.
- (3) Z powodu korzystnych warunków klimatycznych zbiory w roku 2005 znowu okazały się obfite. Z tego powodu poziom cen na rynku wewnętrznym okazał się niższy w porównaniu z poziomem cen interwencyjnych. W rezultacie od chwili rozpoczęcia skupu interwencyjnego w listopadzie 2005 r. agencjom interwencyjnym zaoferowano stosunkowo duże ilości zbóż. Z powodu

znacznej ilości zboża zaoferowanego agencjom interwencyjnym oraz rozproszenia geograficznego samych agencji przewidziany termin dostaw, czyli 31 marca 2006 r., nie może zostać dotrzymany. W celu umożliwienia odpowiedniego przejmowania oferowanych ilości należy przedłużyć termin dostaw i w związku z powyższym wprowadzić odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 824/2000.

- (4) Sytuacja na rynku ma charakter kryzysowy i wymaga natychmiastowego podjęcia działań, należy zatem przewidzieć niezwłoczne wprowadzenie w życie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 824/2000, ostatnia dostawa zbóż w celu przejęcia przez agencję interwencyjną w roku gospodarczym 2005/2006 w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, na Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, w Słowenii oraz na Słowacji musi zostać zrealizowana nie później niż z końcem siódmego miesiąca następującego po potwierdzeniu odbioru oferty i w każdym przypadku nie później niż do dnia 31 lipca 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 21. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 100 z 20.4.2000, str. 31. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1068/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 65).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 515/2006

z dnia 30 marca 2006 r.

ustanawiające środek przejściowy na rok gospodarczy 2005/2006 w odniesieniu do finansowania składowania zboża oferowanego do skupu interwencyjnego w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, Słowenii i Słowacji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego art. 41 akapit pierwszy,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na wniosek niektórych państw członkowskich rozporządzenie Komisji (WE) nr 514/2006 ⁽²⁾ przedłuża, w roku gospodarczym 2005/2006, o trzy miesiące maksymalny termin dostawy zbóż oferowanych do skupu interwencyjnego w państwach członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty Europejskiej dnia 1 maja 2004 r., nie zezwalając jednakże na dostawę po dniu 31 lipca 2006 r.
- (2) Środek ten może powodować dodatkowe koszty składowania zboża dostarczonego w tym nowym terminie, ale po upływie terminu ustalonego pierwotnie w art. 4 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 824/2000 z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiającego procedury przejścia zbóż przez agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż ⁽³⁾.
- (3) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiającego

ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji ⁽⁴⁾, Sekcja Gwarancji EFOGR finansuje wydatki związane z czynnościami fizycznymi wynikającymi ze składowania. Wydatki państw członkowskich na ewentualny zwrot wyżej wymienionych dodatkowych kosztów składowania należy traktować jak wydatki wynikające z kosztów składowania ponoszonych w normalnej sytuacji przez agencje interwencyjne i przewidzieć finansowanie przez Sekcję Gwarancji EFOGR na podstawie tej samej kwoty ryczałtowej, uwzględniając miesięczne podwyżki ceny interwencyjnej określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Jeśli zboże oferowane do skupu interwencyjnego w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, Słowenii i Słowacji było rzeczywiście finansowane przez agencję interwencyjną po zakończeniu terminu dostaw określonego w art. 4 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 824/2000, wydatki państwa członkowskiego dotyczące poniesionych kosztów składowania, między końcem tego terminu a datą rzeczywistej dostawy do magazynu wskazanego w planie dostawy, przy czym dostawa ta powinna nastąpić w terminie określonym w rozporządzeniu (WE) nr 514/2006, są traktowane jak wydatki, o których mowa w rozporządzeniu (EWG) nr 1883/78.

Artykuł 2

Kwota ryczałtowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, obliczana jest na podstawie kwoty ryczałtowej zwracanej państwom członkowskim przez Wspólnotę za składowanie zboża skupionego interwencyjnie w trakcie roku gospodarczego 2005/2006, ustanowionej decyzją Komisji z dnia 12 października 2005 r. ⁽⁵⁾, mianowicie 1,31 EUR za tonę na miesiąc, od której odejmowana jest kwota miesięcznej podwyżki, określonej w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, mianowicie 0,46 EUR za tonę na miesiąc, która została dodana do ceny interwencyjnej za każdy miesiąc przekraczający termin, o którym mowa w art. 4 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 824/2000.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Patrz: str. 31 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 100 z 20.4.2000, str. 31. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1068/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 65).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 695/2005 (Dz.U. L 114 z 4.5.2005, str. 1).

⁽⁵⁾ C(2005) 3752. Decyzja nieopublikowana.

Wydatki te są uwzględnione w rocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3492/90 ⁽¹⁾, jako wydatki na czynności fizyczne związane ze skupem produktów prowadzonym przez agencje interwencyjne.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do roku gospodarczego 2005/2006.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 4.12.1990, str. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 516/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 31 marca 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1422/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu melasy w sektorze cukru i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 785/68 ⁽²⁾, przewiduje, że cenę importową CIF melasy, ustaloną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 785/68 ⁽³⁾, uważa się za „cenę reprezentatywną”. Uważa się, że ta cena została ustalona dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.
- (2) Dla celów ustalania cen reprezentatywnych, należy wziąć pod uwagę wszelkie informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 785/68, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 4 wymienionego rozporządzenia, oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla celów takiego ustalenia można zastosować metodę przewidzianą w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.
- (3) Dla celów dostosowania cen, nieodnoszącego się do jakości standardowej, należy, w zależności od jakości oferowanej melasy, zwiększyć lub zmniejszyć ceny

w zależności od wyników otrzymanych w zastosowaniu art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.

- (4) Kiedy istnieje różnica między ceną spustową dla rozpatrywanego produktu a ceną reprezentatywną, należy ustalić dodatkowe należności przywozowe zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1422/95. W przypadku zawieszenia stosowania należności przywozowych w zastosowaniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95, należy ustalić szczególne kwoty dla tych należności.
- (5) Należy ustalić ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne w odniesieniu do przywozu rozpatrywanych produktów, zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 są wskazane w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 79/2003 (Dz.U. L 13 z 18.1.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 27.6.1968, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1422/95.

ZAŁĄCZNIK

Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 31 marca 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota stosowanej należności przywozowej w wyniku zawieszenia, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 za 100 kg netto rozpatrywanego produktu ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	11,66	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	11,66	—	0

⁽¹⁾ Ta kwota zastępuje, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 stawkę celną w ramach wspólnej taryfy celnej ustaloną dla tych produktów.

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 785/68, zmienionego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 517/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) wymienionego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, refundacje do cukrów białego i surowego, niedenaturowanych i wywiezionych w stanie nieprzetworzonym muszą zostać ustalone przy uwzględnieniu sytuacji na rynku wspólnotowym i rynku światowym cukru, i w szczególności elementów kalkulacji cen i kosztów, o których mowa w art. 28 wymienionego rozporządzenia. Zgodnie z tym samym artykułem, należy również uwzględnić gospodarcze aspekty proponowanego wywozu.
- (3) W odniesieniu do cukru surowego, refundację należy ustalić dla jakości standardowej, która jest określona w załączniku I, pkt II rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Wymieniona refundacja jest ponadto ustalana zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Cukier krystaliczny został określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru ⁽²⁾. Kwotę tak obliczonej refundacji w odniesieniu do cukrów aromatyzowanych lub zawierających substancje barwiące należy zastosować do ich zawartości sacharozy, zatem należy ją ustalać w odniesieniu na 1 % tej zawartości.
- (4) W przypadkach szczególnych kwota refundacji może być ustalona w instrumentach prawnych innego typu.

- (5) Refundację należy ustalać co dwa tygodnie. Można ją zmieniać w tym odstępie czasowym.
- (6) Art. 27 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Znaczący i szybki wzrost preferencyjnego przywozu cukru pochodzącego z zachodnich krajów bałkańskich od początku 2001 r., oraz wywozu cukru ze Wspólnoty do tych krajów wydaje się być istotnie sztuczny.
- (8) Aby uniknąć wszelkiego nadużycia w związku z ponownym przywozem do Wspólnoty produktów w sektorze cukru, dla których przyznano refundację wywozową, należy nie ustalać refundacji do produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich zachodnich krajów bałkańskich.
- (9) Biorąc pod uwagę te informacje i aktualną sytuację na rynkach w sektorze cukru, a w szczególności notowania lub ceny cukru we Wspólnocie i na rynku światowym, należy ustalić refundację w odpowiedniej wysokości.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone są zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 31 MARCA 2006 R. ^(a)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	21,97 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	21,97 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	21,97 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	21,97 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	23,89
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	23,89
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	23,89
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

^(a) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 518/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru ⁽²⁾, refundacja za 100 kg produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, będących przedmiotem wywozu, równa jest kwocie podstawowej pomnożonej przez zawartość sacharozy, powiększoną, jeżeli właściwe, o zawartość innych cukrów przemienionych na sacharozę. Tę zawartość sacharozy, stwierdzoną w odniesieniu do rozpatrywanego produktu, określa się zgodnie z przepisami art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 30 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, podstawowa kwota refundacji w odniesieniu do sorbozy wywożonej w stanie nieprzetworzonym musi być równa podstawowej kwocie refundacji, pomniejszonej o jedną setną refundacji produkcyjnej obowiązującej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1265/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do przyznawania refundacji produkcyjnych do niektórych produktów cukrowych stosowanych w przemyśle chemicznym ⁽³⁾, w odniesieniu do produktów wymienionych w Załączniku do tego ostatniego rozporządzenia.
- (4) Zgodnie z przepisami art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w odniesieniu do pozostałych produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d)

wymienionego rozporządzenia, wywożonych w stanie nieprzetworzonym, podstawowa kwota refundacji musi być równa jednej setnej kwoty ustalonej, biorąc pod uwagę różnicę między ceną interwencyjną dla cukru białego, obowiązującą w strefach Wspólnoty bez deficytu w trakcie miesiąca, dla którego została ustalona kwota podstawowa a notowaniami lub cenami cukru białego, stwierdzonymi na rynku światowym, oraz konieczność ustanowienia równowagi między wykorzystaniem produktów podstawowych Wspólnoty w celu wywozu produktów przetworzonych w przeznaczeniu do państw trzecich a wykorzystaniem produktów z tych krajów, dopuszczonych do obrotu na mocy ustaleń o uszlachetnianiu czynnym.

- (5) W myśl art. 30 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, stosowanie kwoty podstawowej może być ograniczone do niektórych produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) wymienionego rozporządzenia.
- (6) W myśl art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, istnieje możliwość zastosowania refundacji wywozowej do wywozu w stanie nieprzetworzonym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. f), g) i h) wymienionego rozporządzenia. Poziom refundacji musi być określony dla 100 kg suchej masy, biorąc pod uwagę w szczególności refundację stosowaną do wywozu produktów określonych kodem CN 1702 30 91, refundację stosowaną do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 oraz aspekty gospodarcze proponowanego wywozu. W odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. f) i g) wymienionego ust. 1, refundacji udziela się tylko produktom odpowiadającym warunkom określonym w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95, a w odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. h), refundacji udziela się tylko produktom odpowiadającym warunkom określonym w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.
- (7) Wyżej wymienione refundacje muszą być ustalone raz na miesiąc. Mogą być zmieniane w tym odstępie czasowym.
- (8) Artykuł 27 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (9) Znaczący i szybki wzrost preferencyjnego przywozu cukru pochodzącego z zachodnich krajów bałkańskich od początku 2001 r., oraz wywozu cukru ze Wspólnoty od tych krajów wydaje się być istotnie sztuczny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 63.

- (10) Aby uniknąć wszelkiego nadużycia w związku z ponownym przywozem do Wspólnoty produktów w sektorze cukru, dla których przyznano refundację wywozową, nie należy ustalać refundacji do produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich zachodnich krajów bałkańskich.
- (11) Biorąc pod uwagę te informacje, należy ustalić refundacje do rozpatrywanych produktów w odpowiedniej wysokości.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu w stanie nieprzetworzonym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d), f), g) i h) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ustalone są zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO SYROPÓW I NIEKTÓRYCH INNYCH PRODUKTÓW W SEKTORZE CUKRU, WYWOŻONYCH W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 31 MARCA 2006 R. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	23,89 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	23,89 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	45,38 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	23,89 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	23,89 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389 ⁽³⁾

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, oprócz cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

^(a) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽²⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽³⁾ Kwoty podstawowej nie stosuje się do syropów o czystości mniejszej niż 85 % (rozporządzenie (WE) nr 2135/95). Zawartość sacharozy określona jest zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Kwoty nie stosuje się do produktu określonego w pkt. 2 załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 519/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 22. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1138/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1138/2005 z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie stałego przetargu ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego na rok gospodarczy 2004/2005 ⁽²⁾ przystępuje się do przetargów częściowych w sprawie wywozu wspomnianego cukru do niektórych państw trzecich.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1138/2005, jeżeli właściwe, ustala się maksymalną

kwotę refundacji wywozowej dla rozpatrywanego przetargu częściowego, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację i przewidywany rozwój rynku cukru we Wspólnocie i na rynku światowym.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W 22. przetargu częściowym na cukier biały, wykonanym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1138/2005, maksymalną kwotę refundacji wywozowej ustala się w wysokości 27,260 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 185 z 16.7.2005, str. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 520/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające refundacje produkcyjne do cukru białego wykorzystywanego w przemyśle chemicznym
na okres od 1 do 30 kwietnia 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5 tiret piąte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje możliwość podjęcia decyzji o przyznaniu refundacji produkcyjnych do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) i f) wymienionego rozporządzenia, do syropów, o których mowa w lit. d) wymienionego ustępu, i do chemicznie czystej fruktozy (lewulozy) określonej kodem CN 1702 50 00 jako produktu pośredniego, wykorzystywanych do wytwarzania niektórych produktów przemysłu chemicznego, o ile podlegają one jednej z sytuacji określonych w art. 23 ust. 2 Traktatu.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1265/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do przyznawania refundacji produkcyjnych do niektórych produktów cukrowych stosowanych

w przemyśle chemicznym ⁽²⁾ przewiduje określenie tych refundacji w oparciu o refundacje ustalone do cukru białego.

- (3) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 przewiduje, że refundacja produkcyjna do cukru białego ustalana jest comiesięcznie dla okresów rozpoczynających się pierwszego dnia każdego miesiąca.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundację produkcyjną do cukru białego, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1265/2001, ustala się w wysokości 23,731 EUR/100 kg netto na okres od 1 do 30 kwietnia 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 63.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 521/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, na rynku światowym a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1517/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 w odniesieniu do ustaleń dotyczących wywozu i przywozu mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1162/95 ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze zbóż i ryżu⁽²⁾ określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji do tych produktów.
- (3) Przy wyliczaniu należy także uwzględnić zawartość produktów zbożowych. Dla uproszczenia, refundacja powinna być wypłacana do dwóch kategorii „produktów zbożowych”, a więc po pierwsze – kukurydzy, zboża najpowszechniej używanego do produkcji mieszanek

paszowych wywożonych, i produktów na bazie kukurydzy, a po drugie – „innych zbóż”, które są produktami zbożowymi kwalifikującymi się do przyznania refundacji, z wyłączeniem kukurydzy i produktów na bazie kukurydzy. Refundacja powinna być przyznana ze względu na ilość produktu zbożowego zawartego w mieszance paszowej.

- (4) Ponadto kwota refundacji powinna także uwzględniać możliwości i warunki sprzedaży tych produktów na rynku światowym, potrzebę uniknięcia zakłóceń na rynku wspólnotowym i ekonomiczny aspekt wywozu.
- (5) Obecna sytuacja na rynku zbóż, a w szczególności perspektywy zaopatrzenia, uzasadniają zniesienie wszelkich refundacji dotyczących wywozu.
- (6) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe do mieszanek paszowych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003 i podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1517/95, ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 51.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z 30 marca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego

Kod produktów korzystających z refundacji wywozowych:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Produkty zbożowe	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
Kukurydza i produkty na bazie kukurydzy: produkty o kodach CN 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Produkty zbożowe z wyłączeniem kukurydzy i produkty na bazie kukurydzy	C10	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C10: Wszystkie miejsca.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 522/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 stanowi, że różnica między cenami produktów wyszczególnionych w art. 1 tego rozporządzenia na rynku światowym a cenami tych produktów wewnątrz Wspólnoty może zostać objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację rynku mleka i przetworów mlecznych, refundacje wywozowe powinny zostać ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.
- (3) Artykuł 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub specyficzne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Protokół ustaleń pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską w sprawie ochrony przywozu mleka w proszku w Republice Dominikańskiej ⁽²⁾, zatwierdzony decyzją Rady 98/486/WE ⁽³⁾, stanowi, że określone ilości wspólnotowych przetworów mlecznych wywożonych do Republiki Dominikańskiej mogą być objęte obniżoną stawką celną. Z powyższych względów należy obniżyć o odpowiednią wartość procentową refundacje wywozowe przyznane produktom eksportowanym w ramach tego systemu.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 refundacje wywozowe udzielane są w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że spełnione są wymogi przewidziane w art. 1 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 174/1999 ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, str. 46.

⁽³⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, str. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych stosowane od dnia 31 marca 2006 r.

Code produit	Destination	Unité de mesure	Montant des restitutions	Code produit	Destination	Unité de mesure	Montant des restitutions
0401 30 31 9100	L02	EUR/100 kg	13,20	0402 21 91 9350	L02	EUR/100 kg	39,84
	L20	EUR/100 kg	18,86		L21	EUR/100 kg	51,12
0401 30 31 9400	L02	EUR/100 kg	20,62	0402 21 91 9500	L02	EUR/100 kg	42,80
	L20	EUR/100 kg	29,47		L21	EUR/100 kg	54,94
0401 30 31 9700	L02	EUR/100 kg	22,75	0402 21 99 9100	L02	EUR/100 kg	39,19
	L20	EUR/100 kg	32,49		L21	EUR/100 kg	50,30
0401 30 39 9100	L02	EUR/100 kg	13,20	0402 21 99 9200	L02	EUR/100 kg	39,42
	L20	EUR/100 kg	18,86		L21 (1)	EUR/100 kg	50,61
0401 30 39 9400	L02	EUR/100 kg	20,62	0402 21 99 9300	L02	EUR/100 kg	39,84
	L20	EUR/100 kg	29,47		L21	EUR/100 kg	51,12
0401 30 39 9700	L02	EUR/100 kg	22,75	0402 21 99 9400	L02	EUR/100 kg	42,03
	L20	EUR/100 kg	32,49		L21	EUR/100 kg	53,96
0401 30 91 9100	L02	EUR/100 kg	25,92	0402 21 99 9500	L02	EUR/100 kg	42,80
	L20	EUR/100 kg	37,04		L21	EUR/100 kg	54,94
0401 30 99 9100	L02	EUR/100 kg	25,92	0402 21 99 9600	L02	EUR/100 kg	45,83
	L20	EUR/100 kg	37,04		L21	EUR/100 kg	58,82
0401 30 99 9500	L02	EUR/100 kg	38,10	0402 21 99 9700	L02	EUR/100 kg	47,52
	L20	EUR/100 kg	54,43		L21	EUR/100 kg	61,03
0402 10 11 9000	L02	EUR/100 kg	4,14	0402 21 99 9900	L02	EUR/100 kg	49,51
	L21 (1)	EUR/100 kg	5,00		L21	EUR/100 kg	63,55
0402 10 19 9000	L02	EUR/100 kg	4,14	0402 29 15 9200	L02	EUR/100 kg	4,14
	L21 (1)	EUR/100 kg	5,00		L20	EUR/100 kg	5,00
0402 10 91 9000	L02	EUR/100 kg	4,14	0402 29 15 9300	L02	EUR/100 kg	35,03
	L21	EUR/100 kg	5,00		L20	EUR/100 kg	44,94
0402 10 99 9000	L02	EUR/100 kg	4,14	0402 29 15 9500	L02	EUR/100 kg	36,55
	L21	EUR/100 kg	5,00		L20	EUR/100 kg	46,92
0402 21 11 9200	L02	EUR/100 kg	4,14	0402 29 15 9900	L02	EUR/100 kg	38,94
	L21	EUR/100 kg	5,00		L20	EUR/100 kg	50,00
0402 21 11 9300	L02	EUR/100 kg	35,03	0402 29 19 9300	L02	EUR/100 kg	35,03
	L21	EUR/100 kg	44,94		L20	EUR/100 kg	44,94
0402 21 11 9500	L02	EUR/100 kg	36,55	0402 29 19 9500	L02	EUR/100 kg	36,55
	L21	EUR/100 kg	46,92		L20	EUR/100 kg	46,92
0402 21 11 9900	L02	EUR/100 kg	38,94	0402 29 19 9900	L02	EUR/100 kg	38,94
	L21 (1)	EUR/100 kg	50,00		L20	EUR/100 kg	50,00
0402 21 17 9000	L02	EUR/100 kg	4,14	0402 29 91 9000	L02	EUR/100 kg	39,19
	L21	EUR/100 kg	5,00		L20	EUR/100 kg	50,30
0402 21 19 9300	L02	EUR/100 kg	35,03	0402 29 99 9100	L02	EUR/100 kg	39,19
	L21	EUR/100 kg	44,94		L20	EUR/100 kg	50,30
0402 21 19 9500	L02	EUR/100 kg	36,55	0402 29 99 9500	L02	EUR/100 kg	42,03
	L21	EUR/100 kg	46,92		L20	EUR/100 kg	53,96
0402 21 19 9900	L02	EUR/100 kg	38,94	0402 91 11 9370	L02	EUR/100 kg	4,13
	L21 (1)	EUR/100 kg	50,00		L20	EUR/100 kg	5,90
0402 21 91 9100	L02	EUR/100 kg	39,19	0402 91 19 9370	L02	EUR/100 kg	4,13
	L21	EUR/100 kg	50,30		L20	EUR/100 kg	5,90
0402 21 91 9200	L02	EUR/100 kg	39,42	0402 91 31 9300	L02	EUR/100 kg	4,88
	L21 (1)	EUR/100 kg	50,61		L20	EUR/100 kg	6,97
				0402 91 39 9300	L02	EUR/100 kg	4,88
					L20	EUR/100 kg	6,97

Code produit	Destination	Unité de mesure	Montant des restitutions	Code produit	Destination	Unité de mesure	Montant des restitutions
0402 91 99 9000	L02	EUR/100 kg	15,93	0404 90 23 9150	L02	EUR/100 kg	38,94
	L20	EUR/100 kg	22,76		L20	EUR/100 kg	50,00
0402 99 11 9350	L02	EUR/100 kg	10,55	0404 90 29 9110	L02	EUR/100 kg	39,19
	L20	EUR/100 kg	15,08		L20	EUR/100 kg	50,30
0402 99 19 9350	L02	EUR/100 kg	10,55	0404 90 29 9115	L02	EUR/100 kg	39,42
	L20	EUR/100 kg	15,08		L20	EUR/100 kg	50,61
0402 99 31 9150	L02	EUR/100 kg	10,95	0404 90 29 9125	L02	EUR/100 kg	39,84
	L20	EUR/100 kg	15,65		L20	EUR/100 kg	51,12
0402 99 31 9300	L02	EUR/100 kg	9,53	0404 90 29 9140	L02	EUR/100 kg	42,80
	L20	EUR/100 kg	13,62		L20	EUR/100 kg	54,94
0402 99 39 9150	L02	EUR/100 kg	10,95	0404 90 81 9100	L02	EUR/100 kg	4,14
	L20	EUR/100 kg	15,65		L20	EUR/100 kg	5,00
0403 90 11 9000	L02	EUR/100 kg	4,09	0404 90 83 9110	L02	EUR/100 kg	4,14
	L20	EUR/100 kg	4,93		L20	EUR/100 kg	5,00
0403 90 13 9200	L02	EUR/100 kg	4,09	0404 90 83 9130	L02	EUR/100 kg	35,03
	L20	EUR/100 kg	4,93		L20	EUR/100 kg	44,94
0403 90 13 9300	L02	EUR/100 kg	34,70	0404 90 83 9150	L02	EUR/100 kg	36,55
	L20	EUR/100 kg	44,55		L20	EUR/100 kg	46,92
0403 90 13 9500	L02	EUR/100 kg	36,23	0404 90 83 9170	L02	EUR/100 kg	38,94
	L20	EUR/100 kg	46,50		L20	EUR/100 kg	50,00
0403 90 13 9900	L02	EUR/100 kg	38,61	0404 90 83 9936	L02	EUR/100 kg	10,55
	L20	EUR/100 kg	49,55		L20	EUR/100 kg	15,08
0403 90 19 9000	L02	EUR/100 kg	38,84	0405 10 11 9500	L02	EUR/100 kg	69,83
	L20	EUR/100 kg	49,86		L20	EUR/100 kg	94,15
0403 90 33 9400	L02	EUR/100 kg	34,70	0405 10 11 9700	L02	EUR/100 kg	71,57
	L20	EUR/100 kg	44,55		L20	EUR/100 kg	96,50
0403 90 33 9900	L02	EUR/100 kg	38,61	0405 10 19 9500	L02	EUR/100 kg	69,83
	L20	EUR/100 kg	49,55		L20	EUR/100 kg	94,15
0403 90 59 9310	L02	EUR/100 kg	13,20	0405 10 19 9700	L02	EUR/100 kg	71,57
	L20	EUR/100 kg	18,86		L20	EUR/100 kg	96,50
0403 90 59 9340	L02	EUR/100 kg	19,32	0405 10 30 9100	L02	EUR/100 kg	69,83
	L20	EUR/100 kg	27,59		L20	EUR/100 kg	94,15
0403 90 59 9370	L02	EUR/100 kg	19,32	0405 10 30 9300	L02	EUR/100 kg	71,57
	L20	EUR/100 kg	27,59		L20	EUR/100 kg	96,50
0403 90 59 9510	L02	EUR/100 kg	19,32	0405 10 30 9700	L02	EUR/100 kg	71,57
	L20	EUR/100 kg	27,59		L20	EUR/100 kg	96,50
0404 90 21 9120	L02	EUR/100 kg	3,54	0405 10 50 9300	L02	EUR/100 kg	71,57
	L20	EUR/100 kg	4,27		L20	EUR/100 kg	96,50
0404 90 21 9160	L02	EUR/100 kg	4,14	0405 10 50 9500	L02	EUR/100 kg	69,83
	L20	EUR/100 kg	5,00		L20	EUR/100 kg	94,15
0404 90 23 9120	L02	EUR/100 kg	4,14	0405 10 50 9700	L02	EUR/100 kg	71,57
	L20	EUR/100 kg	5,00		L20	EUR/100 kg	96,50
0404 90 23 9130	L02	EUR/100 kg	35,03	0405 10 90 9000	L02	EUR/100 kg	74,19
	L20	EUR/100 kg	44,94		L20	EUR/100 kg	100,04
0404 90 23 9140	L02	EUR/100 kg	36,55	0405 20 90 9500	L02	EUR/100 kg	65,47
	L20	EUR/100 kg	46,92		L20	EUR/100 kg	88,27
				0405 20 90 9700	L02	EUR/100 kg	68,08
					L20	EUR/100 kg	91,79

Code produit	Destination	Unité de mesure	Montant des restitutions	Code produit	Destination	Unité de mesure	Montant des restitutions
0405 90 10 9000	L02	EUR/100 kg	89,33	0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	39,43
	L20	EUR/100 kg	120,44		L40	EUR/100 kg	56,30
0405 90 90 9000	L02	EUR/100 kg	71,44	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	35,35
	L20	EUR/100 kg	96,33		L40	EUR/100 kg	50,82
0406 10 20 9230	L04	EUR/100 kg	12,99	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	34,67
	L40	EUR/100 kg	16,24		L40	EUR/100 kg	49,63
0406 10 20 9630	L04	EUR/100 kg	19,96	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	31,39
	L40	EUR/100 kg	24,94		L40	EUR/100 kg	44,95
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	29,32	0406 90 31 9119	L04	EUR/100 kg	29,03
	L40	EUR/100 kg	36,65		L40	EUR/100 kg	41,60
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	24,44	0406 90 33 9119	L04	EUR/100 kg	29,03
	L40	EUR/100 kg	30,55		L40	EUR/100 kg	41,60
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	9,08	0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	41,33
	L40	EUR/100 kg	11,33		L40	EUR/100 kg	59,45
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	10,99	0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	41,33
	L40	EUR/100 kg	13,74		L40	EUR/100 kg	59,45
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	21,76	0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	39,25
	L40	EUR/100 kg	27,20		L40	EUR/100 kg	56,18
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	29,54	0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	44,68
	L40	EUR/100 kg	36,93		L40	EUR/100 kg	64,65
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	31,41	0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	44,02
	L40	EUR/100 kg	39,24		L40	EUR/100 kg	63,49
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	35,08	0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	42,31
	L40	EUR/100 kg	43,86		L40	EUR/100 kg	61,32
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	3,91	0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	42,93
	L40	EUR/100 kg	9,17		L40	EUR/100 kg	62,22
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	3,91	0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	36,12
	L40	EUR/100 kg	9,17		L40	EUR/100 kg	51,75
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	5,69	0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	36,84
	L40	EUR/100 kg	13,34		L40	EUR/100 kg	52,98
0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	3,91	0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	32,71
	L40	EUR/100 kg	9,17		L40	EUR/100 kg	46,82
0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	5,69	0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	36,63
	L40	EUR/100 kg	13,34		L40	EUR/100 kg	52,44
0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	5,69	0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	33,92
	L40	EUR/100 kg	13,34		L40	EUR/100 kg	48,15
0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	6,44	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	35,88
	L40	EUR/100 kg	15,09		L40	EUR/100 kg	52,42
0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	34,48	0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	35,54
	L40	EUR/100 kg	43,09		L40	EUR/100 kg	50,76
0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	35,41	0406 90 78 9500	L04	EUR/100 kg	34,55
	L40	EUR/100 kg	44,26		L40	EUR/100 kg	49,04
0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	39,25	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	29,35
	L40	EUR/100 kg	56,18		L40	EUR/100 kg	42,19
0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	40,57	0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	36,63
	L40	EUR/100 kg	58,06		L40	EUR/100 kg	52,44
0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	40,57	0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	40,16
	L40	EUR/100 kg	58,06		L40	EUR/100 kg	57,80

Code produit	Destination	Unité de mesure	Montant des restitutions	Code produit	Destination	Unité de mesure	Montant des restitutions
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	36,84	0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	35,97
	L40	EUR/100 kg	52,98		L40	EUR/100 kg	51,50
0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	35,61	0406 90 87 9972	L04	EUR/100 kg	15,21
	L40	EUR/100 kg	52,80		L40	EUR/100 kg	21,86
0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	38,16	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	35,33
	L40	EUR/100 kg	55,80		L40	EUR/100 kg	50,57
0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	40,16	0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	37,84
	L40	EUR/100 kg	57,80		L40	EUR/100 kg	53,93
0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	33,16	0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	37,52
	L40	EUR/100 kg	49,00		L40	EUR/100 kg	53,02
0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	33,86	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	35,35
	L40	EUR/100 kg	49,49		L40	EUR/100 kg	50,82
0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	35,97	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	29,29
	L40	EUR/100 kg	51,50		L40	EUR/100 kg	43,13
				0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	30,20
					L40	EUR/100 kg	43,15

(¹) W odniesieniu do odpowiednich produktów przeznaczonych na eksport do Republiki Dominikańskiej w ramach kontyngentu 2006/2007, o których mowa w decyzji 98/486/WE i przy spełnieniu wymogów art. 20a rozporządzenia (WE) nr 174/1999, należy stosować następujące stawki:

- a) produkty objęte kodem CN 0402 10 11 9000 oraz 0402 10 19 9000: 0,00 EUR/100 kg
- b) produkty objęte kodami CN 0402 21 11 9900, 0402 21 19 9900, 0402 21 91 9200 oraz 0402 21 99 9200: 28,00 EUR/100 kg

Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

L02: Andora i Gibraltar.

L20: Wszystkie miejsca przeznaczenia oprócz L02, Ceuty, Melilly, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

L21: Wszystkie miejsca przeznaczenia oprócz L02, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Stanów Zjednoczonych Ameryki, Bułgarii oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

L04: Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo, Serbia, Czarnogóra i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.

L40: Wszystkie miejsca przeznaczenia oprócz L02, L04, Ceuty, Melilli, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii, Szwajcarii, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Stanów Zjednoczonych Ameryki, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Turcji, Australii, Kanady, Nowej Zelandii oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 523/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające maksymalny poziom refundacji wywozowej do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3, akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 581/2004 z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych odnośnie do refundacji wywozowych do niektórych rodzajów masła ⁽²⁾ przewiduje otwarcie stałego przetargu.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustanawiającym procedurę przetargową dotyczącą refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych ⁽³⁾ oraz po

dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na ten przetarg, stosowne jest ustalenie maksymalnego poziomu refundacji wywozowej w okresie przetargowym kończącym się dnia 28 marca 2006 r.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego przetargu otwartego rozporządzeniem (WE) nr 581/2004 w okresie przetargowym kończącym się dnia 28 marca 2006 r. maksymalne kwoty refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1239/2005 (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 58. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1814/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

(EUR/100 kg)

Produkt	Kod w klasyfikacji refundacji wywozowych	Maksymalna kwota refundacji wywozowej dla eksportu o przeznaczeniu wymienionym w art. 1 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 581/2004
Masło	ex 0405 10 19 9500	—
Masło	ex 0405 10 19 9700	102,40
Bezwodny tłuszcz mleczny	ex 0405 90 10 9000	123,90

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 524/2006

z dnia 30 marca 2006 r.

ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

konkretnych stawek na wcześniejsze ustalenie refundacji dotyczących tych produktów powinno umożliwić osiągnięcie tych dwóch celów.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 15 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje, że różnice między cenami produktów objętych art. 1 lit. a), b), c), d), e) i g) tego rozporządzenia na światowym rynku a cenami we Wspólnocie mogą być pokryte refundacją wywozową.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, w stosunku do których ustala się stawkę refundacji, którą stosuje się dla tych produktów wywożonych jako towary objęte załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

(3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji na 100 kilogramów danych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.

(4) Jednakże w przypadku niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu istnieje niebezpieczeństwo naruszenia podjętych zobowiązań dotyczących wcześniejszego ustalania wysokich stawek refundacji. Dlatego konieczne jest podjęcie stosownych środków ostrożności, aby zapobiec takiemu niebezpieczeństwu nie wykluczając przy tym zawierania długoterminowych kontraktów. Ustanowienie

(5) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 przewiduje, że przy ustalaniu stawek refundacji należy uwzględnić w stosownych przypadkach refundacje produkcyjne, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnej organizacji rynku danego produktu w odniesieniu do produktów podstawowych objętych załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 lub do produktów powiązanych.

(6) Artykuł 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje wypłatę pomocy w odniesieniu do mleka odtuszczonego przetworzonego na kazeinę wyprodukowanego na terenie Wspólnoty, pod warunkiem że wymienione mleko i wyprodukowana z niego kazeina spełniają odpowiednie standardy.

(7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty ⁽³⁾ przewiduje, że masło i śmietana po obniżonych cenach powinny być udostępnione dla przemysłu produkującego niektóre towary.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji obowiązujące w odniesieniu do produktów podstawowych objętych załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 oraz wywożonych jako towary objęte załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 31 marca 2006 r. w odniesieniu do niektórych produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis	Stawka refundacji	
		W przypadku wcześniejszego wyznaczenia refundacji	W innych przypadkach
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu do 1,5 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 2):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 3501;	—	—
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	4,72	5,00
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu równej 26 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 3):		
	a) w przypadku wywozu produktów podobnych do PG 3, zawierających masło po obniżonej cenie bądź śmietanę, uzyskane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1898/2005;	20,25	21,93
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	46,72	50,00
ex 0405 10	Masło o wagowej zawartości tłuszczu równej 82 % (PG 6):		
	a) w przypadku wywozu towarów, zawierających masło po obniżonej cenie lub śmietanę, które zostały wyprodukowane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005;	52,84	57,50
	b) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 2106 90 98 o wagowej zawartości tłuszczu mleka przekraczającej 40 %	95,92	103,75
	c) w przypadku wywozu pozostałych towarów.	88,67	96,50

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r. oraz do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 525/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 lit. a) oraz ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 27 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a), c), d), f), g) i h) tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku V do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji⁽²⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji ustala się co miesiąc na 100 kg każdego z rozpatrywanych produktów podstawowych.
- (4) Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, że refundacja wywozowa do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca

zująca w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

- (5) Zważywszy na fakt, iż obecnie niemożliwe jest określenie sytuacji na rynku w ciągu kilku następnych miesięcy, refundacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być ustalone z wyprzedzeniem.
- (6) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem zastosowanie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 ust. 1 oraz ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 i wywożonych jako towary wymienione w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 987/2005 (Dz.U. L 167 z 29.6.2005, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 31 marca 2006 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	23,89	23,89

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r., do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu – z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 526/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające maksymalny poziom refundacji wywozowych dla mleka odtłuszczonego w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 582/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 582/2004 z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych odnośnie do refundacji wywozowych dla mleka odtłuszczonego w proszku ⁽²⁾ przewiduje otwarcie stałego przetargu.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustanawiającego procedurę przetargową dotyczącą refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych ⁽³⁾ oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na ten przetarg stosowne jest ustalenie maksymalnego

poziomu refundacji wywozowej w okresie przetargowym kończącym się dnia 28 marca 2006 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego przetargu otwartego rozporządzeniem (WE) nr 582/2004 przewiduje się w okresie przetargowym kończącym się dnia 28 marca 2006 r. 7,00 EUR/100 kg jako maksymalną wysokość refundacji dla produktów i krajów przeznaczenia wymienionych w art. 1 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 67. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1239/2005 (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 58. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1814/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 527/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1011/2005 ⁽³⁾. Ceny te i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 500/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 91 z 29.3.2006, str. 6.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 31 marca 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	37,21	0,12
1701 11 90 ⁽¹⁾	37,21	3,74
1701 12 10 ⁽¹⁾	37,21	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	37,21	3,44
1701 91 00 ⁽²⁾	38,95	5,78
1701 99 10 ⁽²⁾	38,95	2,65
1701 99 90 ⁽²⁾	38,95	2,65
1702 90 99 ⁽³⁾	0,39	0,29

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 528/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1809/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Portugalii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1809/2005 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95 ⁽³⁾, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, Komisja może podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnego obniżenia opłat przywozowych, uwzględniając w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95. Przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnemu obniżeniu opłat przywozowych lub jest od niego niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż, prowadzi do ustalenia maksymalnego obniżenia opłat przywozowych w wysokości określonej w art. 1.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 24 do 30 marca 2006 r. w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1809/2005, ustala się maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w wysokości 29,90 EUR/t dla maksymalnej ilości całkowitej równej 2 014 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 5.11.2005, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1558/2005 (Dz.U. L 249 z 24.9.2005, str. 6).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 529/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do jęczmienia na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1058/2005⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 24 do 30 marca 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do jęczmienia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 530/2006**z dnia 30 marca 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1059/2005 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczególne zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji,
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 24 do 30 marca 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 marca 2006 r.

uchylająca decyzję 2002/683/WE przyjmującą zobowiązanie złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu odbiorników telewizji kolorowej pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej

(2006/258/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WCZEŚNIEJSZA PROCEDURA

- (1) W sierpniu 2002 r. rozporządzeniem (WE) nr 1531/2002⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej („produkt objęty postępowaniem”) pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).
- (2) Równolegle Komisja przyjęła, decyzją 2002/683/WE⁽³⁾, wspólne zobowiązanie złożone przez Haier Electrical Appliances Corp., Ltd, Hisense Import & Export Co., Ltd, Konka Group Co., Ltd, Sichuan Changhong Electric Co., Ltd, Skyworth Multimedia International (Shenzen) Co., Ltd, TCL King Electrical Appliances (Hui Zhou)

Co., Ltd oraz Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd („Przedsiębiorstwa”) wraz z Chińską Izbą Handlową Importerów i Eksporterów Maszyn i Produktów Elektronicznych (CCCME).

- (3) W rezultacie przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL, wytwarzanego przez Przedsiębiorstwa w typie objętym zobowiązaniem („produkt objęty zobowiązaniem”), został zwolniony z ostatecznych ceł antydumpingowych.

B. NARUSZENIA ZOBOWIĄZANIA

1. Obowiązki przedsiębiorstw składających zobowiązania

- (4) Zobowiązanie złożone przez Przedsiębiorstwa nakłada na nie obowiązek m.in. wywozu produktu objętego zobowiązaniem do pierwszego niezależnego odbiorcy we Wspólnocie po cenach nieprzekraczających pułapów pewnych minimalnych cen importowych, a także przestrzegania pewnych pułapów ilościowych określonych w zobowiązaniu. Te pułapy cenowe i ilościowe służą usunięciu szkodliwych skutków dumpingu.
- (5) Aby zapewnić przestrzeganie warunków zobowiązania, CCCME oraz Przedsiębiorstwa zgodziły się ponadto udzielać wszelkich informacji uznanych przez Komisję za niezbędne oraz zezwalać na wizyty weryfikacyjne na swoim terenie w celu sprawdzenia dokładności i prawdziwości danych zawartych w sprawozdaniach kwartalnych.
- (6) Jak wskazano w motywie 239 rozporządzenia (WE) nr 1531/2002, zobowiązanie wyraźnie przewiduje, że jego naruszenie przez Przedsiębiorstwa lub przez CCCME uznaje się za jego naruszenie przez wszystkich sygnatariuszy. Brak współpracy z Komisją Europejską w kontroli realizacji zobowiązania także uznaje się za naruszenie zobowiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 231 z 29.8.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 231 z 29.8.2002, str. 42.

(7) W związku z powyższym Komisja zwróciła się z wnioskiem o przeprowadzenie wizyt weryfikacyjnych na terenie CCCME oraz na terenie dwóch z wymienionych wyżej przedsiębiorstw, które zgłosiły najwyższą wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem, tj. Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd oraz Konka Group Co., Ltd. Komisja wystosowała do CCCME, Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., oraz Ltd oraz Konka Group Co., Ltd pisma poprzedzające wizyty weryfikacyjne, w których wskazała daty przeprowadzenia takich wizyt.

2. Następstwa wniosku o przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej

(8) CCCME oraz Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd potwierdziły, że zgadzają się na przeprowadzenie wizyt weryfikacyjnych, w sprawie których Komisja złożyła wnioski. Jednak przedsiębiorstwo Konka Group Co., Ltd nie zgodziło się na taką wizytę.

(9) Przedsiębiorstwo to poproszono o sprecyzowanie, czy jest to jego ostateczne stanowisko; ponadto przedsiębiorstwu temu przypominano, że zgodnie z klauzulą 5.6 zobowiązania Przedsiębiorstwa zobowiązują się do współpracy w udzielaniu wszelkich informacji uznanych przez Komisję Europejską za niezbędne do zapewnienia przestrzegania warunków wspólnego zobowiązania, a ponadto zobowiązują się umożliwić urzędnikom Komisji Europejskiej weryfikację wszelkich przedkładanych informacji i danych. Obejmuje to możliwość przeprowadzania przez tych urzędników wizyt weryfikacyjnych na terenie Przedsiębiorstw i/lub CCCME, także takich, o których informuje się z niewielkim wyprzedzeniem.

(10) W nadesłanym w odpowiedzi piśmie przedsiębiorstwo Konka Group Co., Ltd potwierdziło, że nie jest zainteresowane współpracą, a takie stanowisko tego przedsiębiorstwa dodatkowo potwierdziła CCCME.

(11) W związku z powyższym CCCME poinformowano na piśmie o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja zamierza wycofać przyjęcie zobowiązania, w związku z jego naruszeniem przez Konka Group Co., Ltd, i nałożyć w zamian ostateczne cło anty-

dumpingowe. Wyznaczono przy tym okres, w którym możliwe było składanie oświadczeń ustnych i pisemnych. Nie wpłynęły żadne uwagi w tej sprawie.

C. UCHYLENIE DECYZJI 2002/683/WE

(12) W związku z powyższym uznaje się, że przyjęcie zobowiązania złożonego przez Przedsiębiorstwa wspólnie z CCCME należy wycofać. Należy uchylić decyzję 2002/683/WE.

(13) Równoległe do niniejszej decyzji Rada, rozporządzeniem 511/2006⁽¹⁾, zmieniła rozporządzenie (WE) nr 1531/2002 w celu nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz do Wspólnoty odbiorników telewizji kolorowej przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się decyzję 2002/683/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

⁽¹⁾ Patrz: str. 26 niniejszego Dziennika Urzędowego.

DECYZJA KOMISJI**z 27 marca 2006 r.****zmieniająca załącznik II do decyzji Rady 79/542/EWG w odniesieniu do regionalizacji w przypadku Argentyny oraz w odniesieniu do wzorów świadectw dotyczących przywozu świeżego mięsa wołowego z Brazylii***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 896)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2006/259/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 pkt. 1 i 4 oraz art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 79/542/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. ustalająca wykaz państw trzecich lub części państw trzecich oraz ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i warunki zdrowia publicznego oraz świadectwa weterynaryjne przy przywozie do Wspólnoty niektórych żywych zwierząt i ich świeżego mięsa⁽²⁾ stanowi, że przywóz tych zwierząt i mięsa musi spełniać wymagania ustanowione w odpowiednich wzorach świadectw opracowanych zgodnie z tą decyzją.

(2) Argentyna potwierdziła pojawienie się ognisk pryszczycy (typ O) w prowincji Corrientes w departamencie San Luis del Palmar i niezwłocznie, w dniu 8 lutego 2006 r., powiadomiła o tym fakcie Komisję.

(3) W celu ochrony stanu zdrowia we Wspólnocie konieczne jest wprowadzenie działań z zakresu regionalizacji, wstrzymujących tymczasowo przywóz odkostnionego mięsa otrzymanego z bydła pochodzącego z tego departamentu i sąsiednich departamentów Berón de Astrada, Capital, General Paz, Empedrado, Itati, Mbucuruyá oraz San Cosme.

(4) Organy weterynaryjne Argentyny zostały po raz pierwszy powiadomione w związku z podejrzeniem pryszczycy w dniu 4 lutego 2006 r. Jednakże organy weterynaryjne wstrzymały wystawianie świadectw wywozowych dla mięsa zwierząt ubitych po dniu 4 stycznia 2006 r. Przesyłki takiego mięsa pochodzącego od zwierząt ubitych w tym lub po tym dniu, pochodzących z powyższych departamentów, powinny zostać wstrzymane. Jednakże w drodze odstępstwa od tego zawieszenia, należy zezwolić na przywóz do Wspólnoty wysłanych już do Wspólnoty przesyłek, opatrzonych świadectwem wystawionym między dniem 4 stycznia i dniem 4 lutego 2006 r., dotyczącym mięsa odkostnionego i dojrzałego otrzymanego z bydła ubitego w okresie między dniem 4 stycznia i dniem 4 lutego 2006 r.

(5) Przeprowadzona ostatnio misja Komisji do Brazylii pozwala sądzić, że choć nastąpiła znaczna poprawa systemów monitorowania, konieczne są dalsze ulepszenia pozwalające na uniknięcie ewentualnych kontaktów między zwierzętami o różnym stanie zdrowia. Niezbędna jest również poprawa skuteczności szczepień przeciwko pryszczycy oraz możliwości wykazania braku występowania wirusa pryszczycy, z uwzględnieniem faktu, że wyłącznie odkostnione i dojrzałe mięso wołowe jest przywożone do Wspólnoty.

(6) Jest to właściwe jako uzupełniający środek zapewniający dodatkowe gwarancje w zakresie kontaktów zwierząt, szczepień i nadzoru.

(7) Należy uwzględnić politykę rezygnacji ze szczepień przeciwko pryszczycy w stanie Santa Catarina.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do decyzji 79/542/EWG.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2002, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/9/WE (Dz.U. L 7 z 12.1.2006, str. 23).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 79/542/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2006 r.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do decyzji 79/542/EWG część I, wykaz wzorów świadectw weterynaryjnych oraz wzór „BOV” w części II otrzymują następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II
(ŚWIEŻE MIĘSO)

Część I

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I ICH CZĘŚCI (*)

Państwo	Kod terytorium	Opis terytorium	Świadectwo weterynaryjne		Warunki specjalne
			Wzór/Wzory	SG	
1	2	3	4	5	6
AL – Albania	AL-0	Cały kraj	—		
AR – Argentyna	AR-0	Cały kraj	EQU		
	AR-1	Prowincje: Buenos Aires, Catamarca, Corrientes (z wyjątkiem departamentów Berón de Astrada, Capital, Empedrado, General Paz, Itati, Mbucuruyá, San Cosme i San Luís del Palmar), Entre Ríos, La Rioja, Mendoza, Misiones, Neuquen, Río Negro, San Juan, San Luis, Santa Fe oraz Tucuman	BOV	A	1 oraz 2
	AR-2	La Pampa i Santiago del Estero	BOV	A	1 oraz 2
	AR-3	Cordoba	BOV	A	1 oraz 2
	AR-4	Chubut, Santa Cruz i Tierra del Fuego	BOV, OVI, RUW, RUF		1
	AR-5	Formosa (tylko terytorium Ramon Lista) i Salta (tylko departament Rivadavia)	BOV	A	1 oraz 2
	AR-6	Salta (tylko departamenty General Jose de San Martin, Oran, Iruya i Santa Victoria)	BOV	A	1 oraz 2
	AR-7	Chaco, Formosa (z wyjątkiem terytorium Ramon Lista), Salta (z wyjątkiem departamentów General Jose de San Martin, Rivadavia, Oran, Iruya oraz Santa Victoria), Jujuy	BOV	A	1 oraz 2
	AR-8	Chaco, Formosa, Salta, Jujuy, z wyjątkiem obszaru buforowego 25 km od granicy z Boliwią i Paragwajem, rozciągającego się od okręgu Santa Catalina w prowincji Jujuy do okręgu Laishi w prowincji Formosa	BOV	A	1 oraz 2
	AR-9	Obszar buforowy 25 km od granicy z Boliwią i Paragwajem, rozciągający się od okręgu Santa Catalina w prowincji Jujuy do okręgu Laishi w prowincji Formosa	—		
AR-10	Część prowincji Corrientes: departamenty Berón de Astrada, Capital, Empedrado, General Paz, Itati, Mbucuruyá, San Cosme oraz San Luís del Palmar	BOV	A	1 oraz 2	
AU – Australia	AU-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF, SUW		
BA – Bośnia i Hercegowina	BA-0	Cały kraj	—		

1	2	3	4	5	6
BG – Bułgaria ^a	BG-0	Cały kraj	EQU		
	BG-1	Prowincje: Varna, Dobrich, Silistra, Choumen, Targovitchte, Razgrad, Rousse, V.Tarnowo, Gabrovo, Pleven, Lovetch, Plovdic, Smolian, Pasardijk, okręg Sofii, miasto Sofia, Pernik, Kustendil, Blagoevgrad, Vratza, Montana i Vidin	BOV, OVI, RUW, RUF		
	BG-2	Prowincje: Burgas, Jambol, Sliven, Starazagora, Hasskovo i Kardjali oraz korytarz o szerokości 20 km na granicy z Turcją	—		
BH – Bahrajn	BH-0	Cały kraj	—		
BR – Brazylia	BR-0	Cały kraj	EQU		
	BR-1	Część stanu Minas Gerais (z wyjątkiem regionalnych przedstawicielstw Oliveira, Passos, São Gonçalo de Sapucaí, Sete-lagoas i Bambuí); Stan Espiritu Santo; Stan Goiás oraz Część stanu Mato Grosso obejmująca jednostkę regionalną Cuiaba (z wyjątkiem gmin San Antonio de Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Pocone i Barão de Melgaço), jednostkę regionalną Caceres (z wyjątkiem gminy Caceres), jednostkę regionalną Lucas do Rio Verde, jednostkę regionalną Rondonopolis (z wyjątkiem gminy Itiquiora), jednostkę regionalną Barra do Garça i jednostkę regionalną Barra do Bugres.	BOV	A oraz H	1 oraz 2
	BR-2	Stan Rio Grande do Sul	BOV	A oraz H	1 oraz 2
	BR-3	Część stanu Mato Grosso do Sul obejmująca gminę Sete Quedas	BOV	A oraz H	1 oraz 2
	BR-4	Część stanu Mato Grosso do Sul (z wyjątkiem gmin: Sonora, Aquidauana, Bodoqueno, Bonito, Caracol, Coxim, Jardim, Ladario, Miranda, Pedro Gomes, Porto Murtinho, Rio Negro, Rio Verde Mato Grosso i Corumbá), Stan Paraná oraz Stan Sao Paulo	BOV	A oraz H	1 oraz 2
	BR-5	Stan Paraná, Stan Mato Grosso do Sul oraz Stan Sao Paulo	—	—	1
	BR-6	Stan Santa Catarina	BOV	A oraz H	1 oraz 2
BW – Botswana	BW-0	Cały kraj	EQU, EQW		
	BW-1	Strefy 5, 6, 7, 8, 9 i 18 weterynaryjnego zwalczania chorób	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1 oraz 2
	BW-2	Strefy 10, 11, 12, 13 i 14 weterynaryjnego zwalczania chorób	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1 oraz 2

1	2	3	4	5	6
BY – Białoruś	BY-0	Cały kraj	—		
BZ – Belize	BZ-0	Cały kraj	BOV, EQU		
CA – Kanada	CA-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, SUF, SUW, RUF, RUW	G	
CH – Szwajcaria	CH-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF, SUW		
CL – Chile	CL-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF		
CN – Chiny (Republika Ludowa)	CN-0	Cały kraj	—		
CO – Kolumbia	CO-0	Cały kraj	EQU		
	CO-1	Strefa wyznaczona liniami biegnącymi od punktu, gdzie rzeka Murri wpada do rzeki Atrato, w dół rzeki Atrato do jej ujścia do Atlantyku i od tego punktu do granicy z Panamą wzdłuż wybrzeża atlantyckiego do Cabo Tiburón; od tego miejsca do Pacyfiku wzdłuż granicy panamsko-kolumbijskiej; od tego punktu do ujścia rzeki Valle wzdłuż wybrzeża Pacyfiku, a od tego miejsca wzdłuż prostej linii do miejsca, w którym rzeka Murri wpada do rzeki Atrato.	BOV	A	2
	CO-3	Strefa wyznaczona liniami biegnącymi od ujścia rzeki Sinu do Atlantyku w górę rzeki Sinu do jej źródeł w Alto Paramillo, od tego punktu do Puerto Rey nad Atlantykiem, dalej wzdłuż granicy między departamentami Antiquia i Cordoba i dalej do ujścia rzeki Sinu wzdłuż wybrzeża Atlantyku.	BOV	A	2
CR – Kosta-ryka	CR-0	Cały kraj	BOV, EQU		
CU – Kuba	CU-0	Cały kraj	BOV, EQU		
DZ – Algieria	DZ-0	Cały kraj	—		
ET – Etiopia	ET-0	Cały kraj	—		
FK – Falk-landy	FK-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU		
GL – Grenlandia	GL-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW		
GT – Gwatemala	GT-0	Cały kraj	BOV, EQU		
HK – Hong Kong	HK-0	Cały kraj	—		
HN – Honduras	HN-0	Cały kraj	BOV, EQU		

1	2	3	4	5	6
HR – Chorwacja	HR-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW		
IL – Izrael	IL-0	Cały kraj	—		
IN – Indie	IN-0	Cały kraj	—		
IS – Islandia	IS-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW		
KE – Kenia	KE-0	Cały kraj	—		
MA – Maroko	MA-0	Cały kraj	EQU		
MG – Madagaskar	MG-0	Cały kraj	—		
MK – Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (***)	MK-0	Cały kraj	OVI, EQU		
MU – Mauritius	MU-0	Cały kraj	—		
MX – Meksyk	MX-0	Cały kraj	BOV, EQU		
NA – Namibia	NA-0	Cały kraj	EQU, EQW		
	NA-1	Na południe od kordonu sanitarnego sięgającego od Palgrave Point na zachodzie do Gam na wschodzie	BOV, OVI, RUF, RUW	F	2
NC – Nowa Kaledonia	NC-0	Cały kraj	BOV, RUF, RUW		
NI – Nikaragua	NI-0	Cały kraj	—		
NZ – Nowa Zelandia	NZ-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF, SUW		
PA – Panama	PA-0	Cały kraj	BOV, EQU		
PY – Paragwaj	PY-0	Cały kraj	EQU		
	PY-1	Tereny Chaco central i San Pedro	BOV	A	1 oraz 2
RO – Rumunia ^a	RO-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUW, RUF		
RU – Rosja	RU-0	Cały kraj	—		
	RU-1	Region Murmańska, autonomiczny obszar Yamalo-Nemets	RUF		
SV – Salvador	SV-0	Cały kraj	—		

1	2	3	4	5	6
SZ – Suazi	SZ-0	Cały kraj	EQU, EQW		
	SZ-1	Obszar położony na zachód od ogrodzenia »czerwonej linii«, który rozciąga się na północ od rzeki Usutu do granicy z Republiką Południowej Afryki na zachód od Nkalashane	BOV, RUF, RUW	F	2
	SZ-2	Obszary weterynaryjnego nadzoru pryszczycy i kontroli szczepień zgodnie z rozporządzeniem, opublikowanym w dzienniku urzędowym pod nr 51 w 2001 r.	BOV, RUF, RUW	F	1 oraz 2
TH – Tajlandia	TH-0	Cały kraj	—		
TN – Tunezja	TN-0	Cały kraj	—		
TR – Turcja	TR-0	Cały kraj	—		
	TR-1	Prowincje: Amasya, Ankara, Aydin, Balikesir, Bursa, Cankiri, Corum, Denizli, Izmir, Kastamonu, Kutahya, Manisa, Usak, Yozgat i Kirikkale	EQU		
UA – Ukraina	UA-0	Cały kraj	—		
US – Stany Zjednoczone	US-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, SUF, SUW, RUF, RUW	G	
XM – Czarnogóra	XM-0	Cały obszar celny (****)	BOV, OVI, EQU		
XS – Serbia (**)	XS-0	Cały obszar celny (****)	BOV, OVI, EQU		
UY – Urugwaj	UY-0	Cały kraj	EQU		
			BOV	A	1 oraz 2
			OVI	A	1 oraz 2
ZA – Republika Południowej Afryki	ZA-0	Cały kraj	EQU, EQW		
	ZA-1	Cały kraj z wyjątkiem: — części obszaru zwalczania pryszczycy w regionach weterynaryjnych prowincji Mpumalanga i Północnej, w okręgu Ingwavuma regionu weterynaryjnego Natal i na obszarze graniczącym z Botswaną na wschód od 28° długości geograficznej, oraz — okręgu Camperdown w prowincji KwaZuluNatal	BOV, OVI, RUF, RUW	F	2
ZW – Zimbabwe	ZW-0	Cały kraj	—		

(*) Bez uszczerbku dla specjalnych wymagań dotyczących certyfikacji ustanowionych porozumieniami Wspólnoty z państwami trzecimi.

(**) Z wyjątkiem Kosowa, określonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

(***) Była Jugosłowiańska Republika Macedonii; kod tymczasowy, który pozostaje bez wpływu na ostateczną nazwę państwa, która zostanie ustalona w wyniku prowadzonych obecnie w ONZ negocjacji w tej sprawie.

(****) Serbia i Czarnogóra są republikami tworzącymi Federację, ale mającymi własne obszary celne, w związku z czym wymienione są oddzielnie.

— = Nie złożono żadnego świadectwa i przywóz świeżego mięsa jest zabroniony (z wyjątkiem gatunków, które zostały wskazane w wierszu dla całego kraju).

^a = Stosuje się tylko do czasu aż państwo przystępujące zostanie państwem członkowskim Unii Europejskiej.

Warunki specjalne zaznaczone w kolumnie 6

»1«: Ograniczenia geograficzne i czasowe:

Kod państwa	Świadectwo weterynaryjne		Okres czasu/daty kiedy przywóz do Wspólnoty jest dopuszczony lub nie jest dopuszczony w zależności od daty uboju/zabicia zwierząt, z których pochodzi mięso	
	Wzór	SG		
AR-1	BOV	A	Do dnia 31 stycznia 2002 r. włącznie	Niedopuszczony
			Od dnia 1 lutego 2002 r.	Dopuszczony
AR-2	BOV	A	Do dnia 8 marca 2002 r. włącznie	Niedopuszczony
			Od dnia 9 marca 2002 r.	Dopuszczony
AR-4	BOV, OVI, RUW, RUF	—	Do dnia 28 lutego 2002 r. włącznie	Niedopuszczony
			Od dnia 1 marca 2002 r.	Dopuszczony
AR-5	BOV	A	Od dnia 1 lutego 2002 r. do dnia 10 lipca 2003 r. włącznie	Dopuszczony
			Od dnia 11 lipca 2003 r.	Niedopuszczony
AR-6	BOV	A	Od dnia 1 lutego 2002 r. do dnia 4 września 2003 r. włącznie	Dopuszczony
			Od dnia 5 września 2003 r.	Niedopuszczony
AR-7	BOV	A	Od dnia 1 lutego 2002 r. do dnia 7 października 2003 r. włącznie	Dopuszczony
			Od dnia 8 października 2003 r.	Niedopuszczony
AR-8	BOV	A	Do dnia 17 marca 2005 r. włącznie	patrz AR-5, AR-6 i AR-7 dla okresów, w których przywóz z obszarów należących do terytorium oznaczonego jako AR-8 był niedopuszczony
			Od dnia 18 marca 2005 r.	Dopuszczony
AR-10	BOV	A	Do dnia 3 stycznia 2006 r. włącznie	Dopuszczony
			Od dnia 4 stycznia 2006 r., z wyjątkiem przesyłek wysłanych do Wspólnoty przed dniem 4 lutego 2006 r., opatrzonych świadectwem wystawionym między dniem 4 stycznia i dniem 4 lutego 2006 r.	Niedopuszczony
BR-1	BOV	A+H	Od dnia 1 grudnia 2001 r.	Dopuszczony
BR-2	BOV	A+H	Do dnia 30 listopada 2001 r. włącznie	Niedopuszczony
			Od dnia 1 grudnia 2001 r.	Dopuszczony
BR-3	BOV	A+H	Do dnia 31 października 2002 r. włącznie	Dopuszczony
			Od dnia 1 listopada 2002 r.	Niedopuszczony
BR-4	BOV	A+H	Od dnia 1 grudnia 2001 r. i do dnia 29 września 2005 r. włącznie	Dopuszczony

Kod państwa	Świadectwo weterynaryjne		Okres czasu/daty kiedy przywóz do Wspólnoty jest dopuszczony lub nie jest dopuszczony w zależności od daty uboju/zabicia zwierząt, z których pochodzi mięso
	Wzór	SG	
BR 5	BOV		Od dnia 30 września 2005 r. / Niedopuszczony
BR-6	BOV	A	Od dnia 1 grudnia 2001 r. / Dopuszczony
BW-1	BOV, OVI, RUW, RUF	A	Do dnia 7 lipca 2002 r. włącznie / Niedopuszczony
			Od dnia 8 lipca do dnia 22 grudnia 2002 r. / Dopuszczony
			Od dnia 23 grudnia 2002 r. do dnia 6 czerwca 2003 r. / Niedopuszczony
			Od dnia 7 czerwca 2003 r. / Dopuszczony
BW-2	BOV, OVI, RUW, RUF	A	Do dnia 6 marca 2002 r. włącznie / Niedopuszczony
			Od dnia 7 marca 2002 r. / Dopuszczony
PY-1	BOV	A	Do dnia 31 sierpnia 2002 r. włącznie / Niedopuszczony
			Od dnia 1 września 2002 r. do dnia 19 lutego 2003 r. / Dopuszczony
			Od dnia 20 lutego 2003 / Niedopuszczony
SZ-2	BOV, RUF, RUW	A	Do dnia 3 sierpnia 2003 r. włącznie / Niedopuszczony
			Od dnia 4 sierpnia 2003 r. / Dopuszczony
UY-0	BOV, OVI	A	Do dnia 31 października 2001 r. włącznie / Niedopuszczony
			Od dnia 1 listopada 2001 r. / Dopuszczony

»2«: Ograniczenia dotyczące kategorii:

Niedopuszczone są wszelkie prodroby (z wyjątkiem – w przypadku bydła – przepony wołowej i mięśni żwaczy).

Część 2

WZORY ŚWIADECTW WETERYNARYJNYCH

Wzór/Wzory:

»BOV«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa bydła domowego (*Bos taurus*, *Bison bison*, *Bubalus bubalis* i ich krzyżówki).

»POR«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa domowych zwierząt świniowatych (*Sus scrofa*).

»OVI«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa owiec domowych (*Ovis aries*) i kóz (*Capra hircus*).

»EQU«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa domowych zwierząt koniowatych (*Equus caballus*, *Equus asinus* i ich krzyżówki).

»RUF«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa hodowlanych zwierząt nieudomowionych innych niż świnie i jednokopytne.

»RUW«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa dzikich zwierząt nieudomowionych innych niż świnie i jednokopytne.

»SUF«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa hodowlanych nieudomowionych zwierząt świniowatych.

»SUW«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa dzikich nieudomowionych zwierząt świniowatych.

»EQW«: Wzór świadectwa weterynaryjnego dla świeżego mięsa dzikich nieudomowionych zwierząt jednokopytnych.

SG (dodatkowe gwarancje):

- »A»: gwarancje dotyczące dojrzewania, pomiaru pH i ukostnienia świeżego mięsa, z wyjątkiem podrobów, na które wystawiane jest świadectwo zgodnie ze wzorami BOV (ppkt 10.6), OVI (ppkt 10.6), RUF (ppkt 10.7) oraz RUW (ppkt 10.4).
- »B»: gwarancje dotyczące dojrzałych wykrojonych podrobów, zgodnie z opisem we wzorze świadectwa BOV (ppkt 10.6).
- »C»: gwarancje dotyczące testu laboratoryjnego na klasyczny pomór świń, wykonanego na tuszach, z których pozyskano świeże mięso, na które wydawane jest świadectwo zgodnie ze wzorem SUW (pakt 10.3 bis).
- »D»: gwarancje dotyczące karmienia zlewkami w gospodarstwie/gospodarstwach zwierząt, z których pochodzi świeże mięso, na które wydawane jest świadectwo zgodnie ze wzorem POR (ppkt 10.3 d).
- »E»: gwarancje dotyczące testu na gruźlicę, wykonanego u zwierząt, z których pozyskano świeże mięso, na które wydawane jest świadectwo zgodnie ze wzorem BOV (ppkt 10.4 d).
- »F»: gwarancje dotyczące dojrzewania i odkostniania świeżego mięsa, z wyjątkiem podrobów, na które wystawiane jest świadectwo zgodnie ze wzorami BOV (ppkt 10.6), OVI (ppkt 10.6), RUF (ppkt 10.7) oraz RUW (ppkt 10.4).
- »G»: gwarancje dotyczące 1) usunięcia podrobów i rdzenia kręgowego; oraz 2) pochodzenia i przebadania zwierząt jeleniowatych w związku z przewlekłą chorobą wyniszczającą, jak określono we wzorach świadectwa RUF (ppkt 9.2.1) oraz RUW (ppkt 9.3.1).
- »H»: dodatkowe gwarancje wymagane w przypadku Brazylii dotyczące kontaktów zwierząt, programów szczepień oraz nadzoru. Jednakże ponieważ stan Santa Catarina w Brazylii nie przeprowadza szczepień przeciwko pryszczycy, odniesienie do programu szczepień nie ma zastosowania do mięsa pozyskanego ze zwierząt pochodzących z tego stanu lub tam ubitych.

Uwagi:

- a) Świadectwa weterynaryjne są wystawiane przez kraj wywozu na podstawie wzorów zamieszczonych w części 2 załącznika II, zgodnie z układem wzoru odpowiadającego badanemu rodzajowi mięsa. Zawierają one, w kolejności uporządkowanej według wzoru, poświadczenia wymagane dla dowolnego państwa trzeciego oraz, jeśli to konieczne, dodatkowe gwarancje wymagane dla państwa trzeciego wywozu lub jego części.
- b) Dla mięsa wywożonego z jednego z terytoriów wyszczególnionych w kolumnach 2 i 3 części 1 załącznika II, wysłanego do tego samego punktu przeznaczenia i przewożonego tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem lub statkiem, musi zostać wystawione jedno oddzielne świadectwo.
- c) Oryginał każdego świadectwa składa się z jednej dwustronnej kartki lub, jeśli zawiera więcej tekstu, musi mieć taką postać, by wszystkie niezbędne kartki stanowiły nierozłączną, integralną całość.
- d) Świadectwo musi być sporządzone przynajmniej w jednym z urzędowych języków państwa członkowskiego UE, w którym będzie przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej, oraz państwa członkowskiego UE będącego krajem przeznaczenia. Te państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na użycie innych języków i załączenie, w razie konieczności, urzędowego tłumaczenia.
- e) Jeśli do celów identyfikacji poszczególnych pozycji przesyłki (wykaz w pkt. 8.3 wzoru świadectwa), do świadectwa dołączone zostaną dodatkowe kartki, traktuje się je jako stanowiące część oryginału tego świadectwa, pod warunkiem złożenia na każdej z nich podpisu i pieczęci przez urzędowego lekarza weterynarii.
- f) Jeżeli świadectwo, wraz z dodatkowymi wykazami, o których mowa w punkcie (e), składa się z więcej niż jednej strony, każda ze stron musi być ponumerowana – (numer strony) z (całkowitej liczby stron) – u dołu strony oraz musi być opatrzona na górze strony numerem kodu danego świadectwa, nadanym przez właściwy organ.
- g) Oryginał świadectwa wypełnia i podpisuje urzędowy lekarz weterynarii. Przy wypełnianiu i składaniu podpisu właściwe organy kraju wywozu muszą zapewnić przestrzeganie zasad wystawiania świadectwa równoważnych z zasadami ustanowionymi dyrektywą Rady 96/93/WE. Kolor podpisu musi różnić się od koloru druku. Ta sama zasada dotyczy także pieczęci innych niż pieczęci tłoczone lub znaki wodne.
- h) Oryginał świadectwa musi towarzyszyć przesyłce w punkcie kontroli granicznej UE.

Wzór BOV

1. Wysyłający (pełna nazwa/nazwisko i adres)	ŚWIADECTWO WETERYNARYJNE dla świeżego mięsa bydła domowego ⁽¹⁾, wysyłanego do Wspólnoty Europejskiej Nr ⁽²⁾ ORYGINAŁ																																																																		
2. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres)	3. Pochodzenie mięsa ⁽³⁾ 3.1 Kraj:..... 3.2 Kod terytorium:.....																																																																		
5. Zamierzone miejsce przeznaczenia mięsa 5.1 Państwo członkowskie UE:..... 5.2 Zakład Nazwa i adres Numer zatwierdzenia lub rejestracyjny (jeżeli dotyczy).....	4. Właściwy organ 4.1 Ministerstwo:..... 4.2 Służby: 4.3 Poziom lokalny/regionalny:.....																																																																		
7. Środek transportu i identyfikacja przesyłki ⁽⁴⁾ 7.1 (Samochód ciężarowy, wagon kolejowy, statek lub samolot) ⁽⁵⁾ 7.2 Numer(-y) rejestracyjny(-e), nazwa statku lub numer lotu:	6. Miejsce załadunku w celu wywozu 7.3 Szczegóły identyfikacyjne przesyłki ⁽⁶⁾ :																																																																		
8. Identyfikacja mięsa 8.1 Mięso z: (gatunek zwierząt). 8.2 Warunki temperaturowe mięsa zawartego w niniejszej przesyłce: schłodzone/mrożone ⁽⁷⁾ 8.3 Indywidualna identyfikacja mięsa zawartego w niniejszej przesyłce:																																																																			
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Rodzaj elementów ⁽⁷⁾</th> <th colspan="3">Numer zezwolenia zakładów</th> <th rowspan="2">Liczba opakowań/sztuk</th> <th rowspan="2">Masa netto (kg)</th> </tr> <tr> <th>Rzeźnia</th> <th>Rozbiór/Obróbka</th> <th>Chłodnia</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr> <td colspan="3" style="text-align: right;">Razem</td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table>					Rodzaj elementów ⁽⁷⁾	Numer zezwolenia zakładów			Liczba opakowań/sztuk	Masa netto (kg)	Rzeźnia	Rozbiór/Obróbka	Chłodnia																																																	Razem					
Rodzaj elementów ⁽⁷⁾	Numer zezwolenia zakładów			Liczba opakowań/sztuk		Masa netto (kg)																																																													
	Rzeźnia	Rozbiór/Obróbka	Chłodnia																																																																
Razem																																																																			
9. Poświadczenie zdrowia publicznego Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że: 9.1 świeże mięso zostało pozyskane, przygotowane, poddane obróbce i przechowywane przy zachowaniu przepisów z zakresu higieny obowiązujących podczas produkcji i kontroli, określonych w prawodawstwie wspólnotowym ⁽⁸⁾ , a zatem uznaje się je za zdadne do spożycia przez ludzi; ⁽⁵⁾ [mięso mielone zostało wyprodukowane i zamrożone w zakładach produkcyjnych zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w prawodawstwie wspólnotowym ⁽⁸⁾]; 9.2 świeże mięso lub paczki mięsa zostały opatrzone urzędowym znakiem określającym stan zdrowia oznaczającym, że mięso zostało całkowicie sprawione i zbadane w zakładach wskazanych w pkt. 8.3, które posiadają zezwolenie na wywóz do Wspólnoty Europejskiej; 9.3 środki transportu i warunki załadunku niniejszej przesyłki spełniają wymagania higieny określone w prawodawstwie wspólnotowym ⁽⁸⁾ ;																																																																			

9.4 w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła (BSE)⁽⁸⁾,

(⁵)(⁹) [świeże mięso nie zawiera materiału bydłowego innego niż pochodzący ze zwierząt urodzonych, nieprzerwanie hodowanych i ubitych na terytorium opisanym w pkt. 3, i/lub ze zwierząt urodzonych i nieprzerwanie hodowanych na terytorium (³)(⁹), oraz importowanych i ubitych na terytorium opisanym w pkt. 3.]

(⁵)(¹⁰) lub [(wstawić odpowiedni tekst rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 999/2001 (z późniejszymi zmianami))
.....
.....
.....]

10. Poświadczenie zdrowia zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że świeże mięso opisane powyżej:

10.1 zostało pozyskane na terytorium o kodzie:..... (³), które w dniu wystawienia niniejszego świadectwa:

(a) od 12 miesięcy jest wolne od księgosuszu i w tym samym okresie nie przeprowadzono żadnych szczepień przeciwko tej chorobie, oraz

(⁵) albo [(b) od 12 miesięcy jest wolne od pryszczycy i w tym samym okresie nie przeprowadzono żadnych szczepień przeciwko tej chorobie;]

(⁵) lub [(b) zostało uznane za wolne od pryszczycy od dnia (*data*), bez wystąpienia przypadków/ognisk choroby w późniejszym okresie, i zezwala się na wywóz tego mięsa na mocy decyzji Komisji 2006/259/WE z dnia 27 marca 2006 r.;

(⁵)(¹¹) lub [(b) pod urzędowym nadzorem są przeprowadzane i kontrolowane programy szczepień przeciwko pryszczycy u bydła domowego;]

(⁵)(¹⁸) lub [(b) posiada systematyczny program szczepień przeciwko pryszczycy i [mięso] pochodzi ze stada, w którym skuteczność tego programu jest kontrolowana przez właściwy organ weterynaryjny poprzez okresowy nadzór serologiczny, który wykazuje odpowiedni poziom przeciwciał i wskazuje również na brak występowania wirusa pryszczycy;]

(⁵)(¹⁸) lub [(b) od 12 miesięcy jest wolne od pryszczycy i w tym samym okresie nie przeprowadzono żadnych szczepień przeciwko tej chorobie i jest kontrolowane przez właściwy organ weterynaryjny poprzez okresowy nadzór serologiczny, który wskazuje na brak zarażenia pryszczycą;]

10.2 zostało pozyskane ze zwierząt, które:

(⁵) [pozostawały na terytorium wskazanym w pkt. 10.1 od urodzenia, lub co najmniej przez trzy miesiące poprzedzające ubój;]

(⁵) i/lub [zostały wprowadzone w dniu (*data*) na terytorium wskazane w pkt. 10.1, z terytorium o kodzie (³), które tego dnia posiadało zezwolenie na wywóz tych zwierząt do Wspólnoty Europejskiej;]

(⁵) i/lub [zostały wprowadzone w dniu (*data*) na terytorium wskazane w pkt. 10.1, z państwa członkowskiego UE.....;]

10.3 zostało pozyskane ze zwierząt pochodzących z gospodarstw:

(a) w których żadne z przebywających tam zwierząt nie zostało zaszczepione przeciwko [pryszczycy lub]⁽¹²⁾ księgosuszowi, i

(⁵) albo [(b) w których to gospodarstwach oraz w gospodarstwach położonych w promieniu 10 km od nich nie było przypadków/ognisk pryszczycy lub księgosuszu przez ostatnie 30 dni,]

(⁵)(¹³) lub [(b) w których nie ma żadnego urzędowego ograniczenia podyktowanego względami zdrowotnymi, oraz w których to gospodarstwach i w gospodarstwach położonych w promieniu 25 km od nich nie było przypadków/ognisk pryszczycy lub księgosuszu w ciągu ostatnich 60 dni, oraz

(c) w których zwierzęta przebywały przez co najmniej 40 dni przed bezpośrednią wysyłką do rzeźni;]

(⁵)(¹⁸) [(d) na które w ciągu ostatnich trzech miesięcy nie zostały wprowadzone zwierzęta z obszarów, z których WE nie zezwala na przywóz;]

(⁵)(¹⁴) lub [(b) w których nie ma żadnego urzędowego ograniczenia podyktowanego względami zdrowotnymi, oraz w których to gospodarstwach i w gospodarstwach położonych w promieniu 10 km od nich nie było przypadków/ognisk pryszczycy lub księgosuszu w ciągu ostatnich 12 miesięcy, oraz

(c) w których zwierzęta przebywały przez co najmniej 40 dni przed bezpośrednią wysyłką do rzeźni;]

10.4 zostało pozyskane ze zwierząt, które:

(a) zostały przetransportowane z gospodarstw pojazdami, które zostały oczyszczone i zdezynfekowane przed ich załadowaniem, do rzeźni posiadającej zezwolenie, bez kontaktu z innymi zwierzętami, które nie spełniają wymienionych wyżej warunków,

(b) w rzeźni przeszły oględziny przed ubojem w ciągu 24 godzin przed ubojem, i w szczególności nie stwierdzono u nich objawów chorób wymienionych w pkt. 10.1 powyżej,

(c) zostały ubite w dniu lub między.....⁽¹⁵⁾

(⁵)(¹⁶) [(d) wykazały reakcję negatywną na urzędowy podskórny test na gruźlicę wykonany w ciągu trzech miesięcy poprzedzających ubój;]

(⁵)(¹⁸) [(e) w rzeźni były przed ubojem ściśle oddzielone od zwierząt, których mięso nie jest przeznaczone dla Wspólnoty Europejskiej]

10.5 zostało pozyskane w zakładzie, wokół którego w promieniu 10 km w ciągu ostatnich 30 dni nie odnotowano przypadków/ognisk chorób wymienionych w pkt. 10.1 powyżej, lub – w przypadku stwierdzenia choroby – przygotowanie mięsa do wywozu do Wspólnoty Europejskiej zostało dopuszczone dopiero po uboju wszystkich obecnych tam wówczas zwierząt, usunięciu całego mięsa oraz całkowitym oczyszczeniu i dezynfekcji zakładu pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;

10.6

(⁵) albo [zostało pozyskane i przygotowane przy braku kontaktu z innym mięsem, które nie spełnia podanych powyżej warunków;]

(⁵)(¹³) lub [zawiera [mięso bez kości] [i] [mięso mielone] (⁵), pozyskane wyłącznie z pozbawionego kości mięsa innego niż podroby pozyskane z tusz, w których usunięto główne dostępne gruczoły limfatyczne, które złożono w celu dojrzewania w temperaturze powyżej + 2 °C przez co najmniej 24 godziny przed odkostnianiem, i w przypadku którego wartość pH mięsa wyniosła poniżej 6,0 podczas testu elektronicznego przeprowadzonego w środku mięśnia *Longissimus dorsi* po zakończeniu dojrzewania, a przed odkostnianiem, oraz

było całkowicie oddzielone od mięsa, które nie spełnia powyższych wymagań na wszystkich etapach produkcji, odkostniania i przechowywania, aż do chwili jego zapakowania do pudełek lub kartonów w celu dalszego przechowywania na oddzielonych obszarach.]

(⁵)(¹⁷) lub [zawiera [mięso bez kości] [i] [mięso mielone] (⁵), pozyskane wyłącznie z pozbawionego kości mięsa innego niż podroby pozyskane z tusz, w których usunięto główne dostępne gruczoły limfatyczne, które złożono w celu dojrzewania w temperaturze powyżej + 2 °C przez co najmniej 24 godziny przed odkostnianiem, oraz

było całkowicie oddzielone od mięsa, które nie spełnia powyższych wymagań na wszystkich etapach produkcji, odkostniania i przechowywania, aż do chwili jego zapakowania do pudełek lub kartonów w celu dalszego przechowywania na oddzielonych obszarach.]

(⁵)(¹⁴) lub [(a) zawiera tylko wycięte podroby, które zostały poddane procesowi dojrzewania w temperaturze otoczenia wyższej niż + 2 °C przez co najmniej trzy godziny, lub – w przypadku mięśni przepony i żwaczy – przez co najmniej 24 godziny;

(b) było całkowicie oddzielone od mięsa, które nie spełnia powyższych wymagań na wszystkich etapach produkcji, wykrawania i przechowywania, aż do chwili jego zapakowania do pudełek lub kartonów w celu dalszego przechowywania na oddzielonych obszarach; oraz

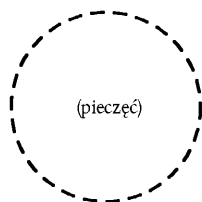
(c) zostało zapakowane w wodoszczelne i zaplombowane pudełka/pojemniki z etykietami zawierającymi napis »PODROBY MIĘSNE DO OBRÓBKI CIEPLNEJ« oraz nazwę i adres zakładu przetwórczego w miejscu przeznaczenia w UE.]

11. Poświadczenie dobrostanu zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że opisane wyżej świeże mięso pochodzi ze zwierząt, które były traktowane w rzeźni przed i w czasie ich uboju lub zabicia zgodnie z odpowiednimi postanowieniami prawodawstwa wspólnotowego (⁸).

Urzędowa pieczęć i podpis

Sporządzono w, dnia

(podpis urzędowego lekarza weterynarii)

(nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje i tytuł)

Uwagi

- (1) Pod pojęciem świeżego mięsa rozumie się wszystkie jego części, zarówno świeże, jak i schłodzone lub zamrożone, zdadne do spożycia przez ludzi pochodzące z domowego bydła (*Bos taurus*, *Bison bison*, *Bubalus bubalis* i ich krzyżówki), łącznie z głęboko mrożonym mięsem mielonym. W przypadku oddzielonych podrobów spełniających warunki dodatkowych gwarancji wymienione w pkt. (14) poniżej, po ich przywozie muszą być one bezzwłocznie przetransportowane do zakładu przetwórczego w miejscu przeznaczenia.
- (2) Wystawione przez właściwy organ.
- (3) Państwo i kod terytorium zgodnie z wykazem w części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z późniejszymi zmianami).
- (4) Należy odpowiednio podać numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonu kolejowego lub ciężarówki lub nazwę statku. Należy także podać numer lotu, jeśli jest znany. W przypadku transportu w pojemnikach lub pudełkach, w pkt. 7.3 należy podać ich łączną liczbę oraz numery rejestracyjne i numery plomb, jeśli istnieją.
- (5) Niepotrzebne skreślić.
- (6) Wypełnić, jeśli dotyczy.
- (7) W odpowiednim przypadku zaznaczyć »dojrzałe«. i/lub »mielone«. W przypadku mięsa zamrożonego podać datę zamrożenia (mm/rr) elementu/sztuki. Oddzielnymi podrobami bydła domowego mogą być wyłącznie te podroby, z których zostały całkowicie usunięte kości, chrząstki, tchawica i główne oskrzela, węzły chłonne, tkanka łączna, tłuszcz i śluz. Dopuszcza się również całe mięśnie zwaczy nacięte zgodnie z załącznikiem I rozdział VIII pkt 41, A lit. a) do dyrektywy Rady 64/433/EWG (z późniejszymi zmianami). Mięso mielone oznacza mięso, które zostało posiekane na kawałki lub zostało poddane obróbce w maszynce do mielenia ze spiralną śrubą, i które zostało przygotowane wyłącznie z mięśni prądkowanych (łącznie z przylegającą tkanką tłuszczową), z wyjątkiem mięśnia sercowego.
- (8) W przypadku mięsa świeżego stosuje się postanowienia dyrektywy Rady 72/462/EWG (z późniejszymi zmianami). Od dnia 8 czerwca 2003 r. świeże mięso musi pochodzić z zakładów, w których prowadzi się kontrole ogólnych warunków higienicznych zgodnie z decyzją Komisji 2001/471/WE (z późniejszymi zmianami). W przypadku mięsa mielonego obowiązują również postanowienia dyrektywy Rady 94/65/WE (z późniejszymi zmianami). Jeśli chodzi o dobrostan w rzeźni, stosuje się postanowienia dyrektywy Rady 93/119/WE (z późniejszymi zmianami). W przypadku BSE, obowiązują postanowienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 (z późniejszymi zmianami).
- (9) Wyłącznie kraje wyszczególnione w załączniku XI rozdział A pkt 15 lit. b) do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 (z późniejszymi zmianami).
- (10) Podać dokładne brzmienie zgodnie z załącznikiem XI rozdział A punkt 15 (b) do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr (WE) 999/2001 (z późniejszymi zmianami).
- (11) Wyłącznie dojrzałe mięso bez kości, spełniające dodatkowe gwarancje wymienione poniżej w pkt. (13), lub – w przypadku oddzielonych podrobów – spełniające warunki dodatkowych gwarancji wymienionych poniżej w pkt. (14).
- (12) Skreślić, jeśli kraj wywozu przeprowadza szczepienia przeciw pryszczycy serotypami A, O lub C i posiada zezwolenie na wywóz do Wspólnoty Europejskiej dojrzałego mięsa bez kości lub oddzielonych podrobów, które spełniają warunki dodatkowych gwarancji opisanych poniżej w pkt. (13) względnie w pkt. (14).
- (13) Dodatkowe gwarancje dotyczące dojrzałego mięsa bez kości, których warunki muszą zostać spełnione, jeśli w kolumnie 5 »SG« części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z późniejszymi zmianami) wpisano »A«.
- (14) Dodatkowe gwarancje dotyczące oddzielonych podrobów, których warunki muszą zostać spełnione, jeśli w kolumnie 5 »SG« części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z późniejszymi zmianami) wpisano »B«.
- (15) Data lub daty uboju. Przywóz tego mięsa nie jest dozwolony w przypadku, gdy pochodzi ono ze zwierząt ubitych albo przed datą wystawienia zezwolenia na wywóz do Wspólnoty Europejskiej dla terytorium wymienionego w pkt. (3), albo w okresie, w którym Wspólnota Europejska wprowadziła środki ograniczające przywóz tego mięsa z tego terytorium.
- (16) Dodatkowe gwarancje dotyczące testu na gruźlicę, których warunki muszą zostać spełnione, jeśli w kolumnie 5 »SG« części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z późniejszymi zmianami) wpisano »E«. Podskórny test na gruźlicę musi być przeprowadzony zgodnie z postanowieniami załącznika B do dyrektywy Rady 64/432/EWG (z późniejszymi zmianami).
- (17) Dodatkowe gwarancje dotyczące dojrzałego mięsa bez kości, których warunki muszą zostać spełnione, jeśli w kolumnie 5 »SG« części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z późniejszymi zmianami) wpisano »F«. Dojrzałe mięso bez kości będzie dopuszczone do przywozu do Wspólnoty Europejskiej dopiero po upływie 21 dni od daty uboju tych zwierząt.
- (18) Dodatkowe gwarancje dotyczące przywozu dojrzałego mięsa bez kości, których warunki muszą być spełnione, jeśli w kolumnie 5 »SG« części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z późniejszymi zmianami) wpisano »H«.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2152/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 327/98 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz rozporządzenie (WE) nr 1549/2004 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1785/2003 dotyczące systemu przywozu ryżu i ustanawiające szczegółowe przejściowe zasady mające zastosowanie do przywozu ryżu Basmati

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 342 z dnia 24 grudnia 2005 r.)

I. Na str. 35, tekst załącznika III otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VII

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. c)

- w języku hiszpańskim: Derecho reducido en un 30,77 % del derecho fijado en el artículo 1 *quinquies* del Reglamento (CE) n° 1549/2004 de la Comisión, hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento (CE) n° 327/98]
- w języku czeskim: Clo sniženě o 30,77 % cla stanoveného v článku 1d nařízení Komise (ES) č. 1549/2004 až na množství uvedené v kolonkách 17 a 18 této licence (nařízení (ES) č. 327/98)
- w języku duńskim: Nedsættelse på 30,77 % af den told, der er fastsat i artikel 1d i Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2004, op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (forordning (EF) nr. 327/98)
- w języku niemieckim: Zollsatz ermäßigt um 30,77 % des in Artikel 1d der Verordnung (EG) Nr. 1549/2004 der Kommission festgesetzten Zollsatzes bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge (Verordnung (EG) Nr. 327/98)
- w języku estońskim: Komisjoni määruse (EÜ) nr 1549/2004 artiklis 1d kindlaks määratud tollimaks, mida on alandatud 30,77 % võrra käesoleva sertifikaadi lahtrites 17 ja 18 märgitud kogusteni (määrus (EÜ) nr 327/98)
- w języku greckim: Δασμός μειωμένος κατά 30,77 % του δασμού που καθορίζεται στο άρθρο 1δ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1549/2004 της Επιτροπής, έως την ποσότητα που αναγράφεται στα τετραγωνίδια 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 327/98]
- w języku angielskim: Reduced rate of duty of 30,77 % of the duty set in Article 1d of Commission Regulation (EC) No 1549/2004 up to the quantity indicated in boxes 17 and 18 of this licence (Regulation (EC) No 327/98)
- w języku francuskim: Droit réduit de 30,77 % du droit fixé à l'article 1er *quinquies* du règlement (CE) n° 1549/2004 de la Commission jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement (CE) n° 327/98]
- w języku włoskim: Dazio ridotto in ragione del 30,77 % del dazio fissato all'articolo 1 *quinquies* del regolamento (CE) n. 1549/2004 della Commissione fino a concorrenza del quantitativo indicato nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento (CE) n. 327/98]
- w języku łotewskim: Ievēdmuitas nodoklis samazināts par 30,77 %, salīdzinot ar nodokli, kas noteikts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1549/2004 1.d pantā, līdz šīs atļaujas 17. un 18. ailē norādītajam daudzumam (Regula (EK) Nr. 327/98)
- w języku litewskim: Komisijos reglamento (EB) Nr. 1549/2004 1d straipsnyje nustatyto muito mokesčio sumažinimas 30,77 % mažesniems kiekiams nei nurodyta šios licencijos 17 ir 18 skirsniuose (Reglamentas (EB) Nr. 327/98)
- w języku węgierskim: Az 1549/2004/EK bizottsági rendelet 1.d. cikkében meghatározott vám 30,77 %-os csökkentett vámja az ezen bizonyítvány 17. és 18. rovatában megjelölt mennyiségig (327/98/EK rendelet)
- w języku maltańskim: Dazju mnaqqas ta' 30,77 % tat-dazju fiss fl-Artikolu 1(d) tar-Regolament tal-Kummissjoni (KE) Nru 1549/2004 sal-kwantità indikata fis-sezzjoni 17 u 18 ta' dan iċ-ċertifikat (ir-Regolament (KE) Nru 327/98)
- w języku niderlandzkim: Recht verlaagd met 30,77 % van het in artikel 1 *quinquies* van Verordening (EG) nr. 1549/2004 van de Commissie vastgestelde recht voor hoeveelheden die niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (Verordening (EG) nr. 327/98)
- w języku polskim: Obniżona stawka celna odpowiadająca 30,77 % stawki określonej w art. 1d rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2004 do ilości wskazanej w sekcjach 17 i 18 niniejszego pozwolenia (rozporządzenie (WE) nr 327/98)

- w języku portugalskim: Direito reduzido de 30,77 % do direito fixado no artigo 1.º-D do Regulamento (CE) n.º 1549/2004 da Comissão até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Regulamento (CE) n.º 327/98]
- w języku słowackim: Clo znížené o 30,77 % cla stanoveného článkom 1d nariadenia Komisie (ES) č. 1549/2004 až na množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licencie [nariadenie (ES) č. 327/98]
- w języku słoweńskim: Dajatev, znižana za 30,77 % od dajatve iz člena 1(d) Uredbe Komisije (ES) št. 1549/2004 do količine, navedene v rubrikah 17 in 18 tega potrdila (Uredba (ES) št. 327/98)
- w języku fińskim: Tulli, jonka määrää on alennettu 30,77 % komission asetuksen (EY) N:o 1549/2004 1 d artiklassa vahvistetusta tullista tämän todistuksen kohdissa 17 ja 18 ilmoitettuun määrään asti (asetus (EY) N:o 327/98)
- w języku szwedzkim: Tullsatsen nedsatt med 30,77 % av den tullsats som anges i artikel 1d i kommissionens förordning (EG) nr 1549/2004 upp till den mängd som anges i fält 17 och 18 i denna licens (förordning (EG) nr 327/98).”.

II. Na str. 37, załącznik IV, litera d) nowego załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 327/98, druga kolumna, wiersz dotyczący Pakistanu:

zamiast: „1 596”,

powinno być: „1 595”.
